मर्कूसको सुसमाचार

येशूको आगमन
*(मत्ती ३:१-१२; लूका ३:१-९, १५-१७;
यूहन्ना १:१९-२८)*

१ येशूख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्रको सुसमाचार, अगमवक्ता
यशैयाले भनेका घटनाबाटै आरम्भ हुन्छ। २यशैयाले
लेखेका छन्:

"सुन! म मेरो दूतलाई तिम्रो अघि-अघि पठाउँछु,
जसले तिम्रो बाटो तयार पार्नेछन्।" *मलाकी ३:१*

३"उजाड़-स्थानमा कोही कराइरहेकोछ: 'परमप्रभुको
बाटो तयार पार, उहाँका गोरेटोहरू सोझो बनाओ।'"
यशैया ४०:३

४बप्तिस्मा दिने यूहन्ना आए अनि उजाड़-स्थानमा
मानिसहरूको बप्तिस्मा गर्ने काम गरे। तिनले
मानिसहरूलाई भने आफ्नो जीवन परिवर्तन गर्न चाहेको
देखाउनलाई बप्तिस्मा* दिनु पर्छ। यसरी तिनीहरूको
पापहरू क्षमा हुनेछन। ५यहूदिया र यरूशलेमका सम्पूर्ण
मानिसहरू यूहन्ना कहाँ गए। तिनीहरूले आफूले गरेका
पापहरूको पश्चाताप गरे, अनि तिनीहरूलाई यर्दन
नदीमा यूहन्नाले बप्तिस्मा दिए। ६यूहन्नाले ऊँटको
रौंबाट तयार गरिएका लुगाफाटा पहिरिएका थिए र
उनको कम्मरमा छालाको पेटी थियो। तिनले सलह र
वन-मह खान्थे। ७त्यसपछि यूहन्नाले मानिसहरूमा प्रचार
शुरू गरे: "मभन्दा पछि एक मानिस आउनु हुनेछ, उहाँ
मभन्दा महान हुनुहुन्छ। म निहुरेर उहाँको जुत्ताको
फित्ता खोलिदिन योग्यको छैनँ। ८म पानीद्वारा तिमीहरूलाई
बप्तिस्मा दिन्छु तर उहाँले त तिमीहरूलाई पवित्र
आत्माले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ।"

येशूको बप्तिस्मा भयो
(मत्ती ३:१३-१७; लूका ३:२१-२२)

९त्यसै बेला यूहन्ना भएको स्थानमा गालीलको
नासरत भन्ने शहरबाट येशू आउनु भयो। यर्दन नदीमा
यूहन्नाले येशूलाई बप्तिस्मा दिए। १०जब येशू पानीदेखि
बाहिर निस्कनु हुँदै थियो, उहाँले आकाश खुल्ला
देख्नुभयो। पवित्र आत्मा ढुकुरको रूप लिएर येशूकहाँ
ओर्लिनु भयो। ११स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो अनि
भन्यो: "तिमी मेरा पुत्र हौ, अनि म तिमीलाई प्रेम
गर्दछु। म तिमीसँग धेरै प्रसन्न छु।"

येशूको परीक्षा
(मत्ती ४:१-११; लूका ४:१-१३)

१२त्यसपछि पवित्र आत्माले येशूलाई मरूभूमितर्फ
पठाउनुभयो। १३चालीसदिनसम्म येशू त्यही मरूभूमिमा
हुनुहुन्थ्यो। उहाँ त्यहाँ वन पशुहरूसँग हुनुहुन्थ्यो।
जबसम्म येशू मरूभूमिमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँ शैतानको
परीक्षामा पर्नु भयो। स्वर्गदूतहरू आए अनि
येशूलाई मदत गरे।

येशूद्वारा चेलाहरूको चुनाव
(मत्ती ४:१२-२२; लूका ४:१४-१५; ५:१-११)

१४त्यसपछि यूहन्नालाई कैदमा पारियो। येशू गालील
जानुभयो अनि परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्नुभयो।
१५येशूले भन्नुभयो, "यही नै उचित समय हो।
परमेश्वरको राज्य नजीक आएको छ। तिमीहरूले
आफ्नो रहन-सहन र हृदय परिवर्तन गर, अनि सुसमाचारमा
विश्वास गर।"

१६गालील तालको किनार भएर येशू हिँडिरहनु
भएको थियो। येशूले शिमोन र उसको भाइ अन्द्रियासलाई
देख्नुभयो। यी दुवैजना माछा पक्रनेहरू थिए अनि
पोखरीमा माछा समात्न जाल हान्दै थिए। १७येशूले
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "आओ अनि मसँग हिँड, म
तिमीहरूलाई बेग्लै प्रकारको माछा पक्रनेहरू बनाउँछु।
तिमीहरू मानिसहरू बटुल्ने काम गर्नेछौ माछाहरू
होइन।"

१८त्यसकारण शिमोन र अन्द्रियासले तिनीहरूको
जाल फ्याँकिदिए अनि येशूलाई पछ्याए। १९येशू गालीलको
ताल भएर केही पर गइरहनु भएको थियो। उहाँले
अरू जब्दीका दुइजना छोराहरू दाज्यू-भाइ याकूब र
यूहन्नालाई देख्नु भयो, तिनीहरू आफ्नो डुङ्गामा चढ़ेर
माछा मार्न जाल तयार गर्दैथिए।

२०तिनीहरूका बाबु जब्दी र उनका काम गर्नेहरू
पनि तिनीहरूसित डुङ्गामा नै थिए। जब येशूले यी दुइ
दाज्यू-भाइलाई देख्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई आफूकहाँ
बोलाउनु भयो र तिनीहरू आफ्ना बाबुलाई छोड़ेर
येशूकहाँ आए।

बप्तिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा डुबाउनु, अथवा चोब्नु।

येशूद्वारा दुष्टात्मा भएको मानिसको उद्धार
(लूका ४:३१-३७)

२१येशू अनि उहाँका चेलाहरू कफर्नहुममा जानुभयो।
त्यसैबेला उहाँले विश्रामको दिनमा सभाघरमा पसी
मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलाग्नु भयो। २२त्यहाँ मानिसहरू
येशूको उपदेश सुनेर चकित भए। व्यवस्थाका शिक्षकहरूले
झैं येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भएन। येशूले तिनीहरूलाई
कुनै अधिकार भएको मानिसले जस्तो सिकाउनुहुन्थ्यो।
२३जतिबेला येशू सभाघरमा हुनुहुन्थ्यो, त्यसबेला एकजना
दुष्टात्मा भएको मानिस त्यहाँ थियो। २४त्यो चिच्यायो,
"हे नासरतका येशू, हामीदेखि तपाईं के चाहनुहुन्छ? के
तपाईं हामीलाई सर्वनाश गर्न आउनुभएको हो? म
तपाईंलाई चिन्छु तपाईं परमेश्वरका परम पवित्र जन
हुनुहुन्छ।"
२५येशूले दुष्ट आत्मालाई हकार्नु भयो अनि भन्नुभयो,
"चूपलाग!" त्यस मानिसबाट निस्केर बाहिर आइज!"
२६त्यो दुष्टात्माले उसलाई जोडले झट्काएको थियो।
त्यसैबेला त्यो दुष्टात्मा ठूलो स्वरले चिच्याएर त्यसबाट
बाहिर निस्क्यो।
२७सबै मानिसहरू छक्क परे, र तिनीहरूले एका-अर्कामा
भन्नलागे, "यहाँ के भइरहेको छ? शायद यो मानिसले
केही नयाँ कुरा सिकाइरहेका होलान्, उहाँले अधिकारपूर्वक
सिकाइरहनु भएको छ। उहाँले दुष्टात्मालाई आज्ञा
गर्नसक्नुहुन्छ, अनि त्यो दुष्ट आत्माले उहाँको आज्ञा
पालन गर्छ।" २८अनि यसो हुने बित्तिकै चाडै नै
येशूको खबर गालीलको सबै मुलुकभरि जताततै
फैलियो।

येशूद्वारा अनेकौं मानिसहरू निको भए
(मत्ती ८:१४-१७; लूका ४:३८-४१)

२९येशू अनि उहाँका चेलाहरूले सभाघर छोड्नुभयो।
तिनीहरू सबै याकूब र यूहन्नासँग सिमोन र अन्द्रियासको
घरमा जानुभयो। ३०सिमोनकी सासु जरोले थलिएर
ओछ्यान परेकी थिइन। मानिसहरूले येशूलाई तिनको
बारेमा सबै कुरा सुनाए। ३१त्यसपछि येशू तिनको
ओछ्यान छेउमा जानुभयो। येशूले ती स्त्रीको हात
समात्नु भयो, अनि तिनलाई उठ्न सहायता गर्नुभयो।
यसो गर्ने बित्तिकै जरो हरायो। तिनी निको भइन्।
त्यसपछि तिनले उहाँको सेवा गरिन्।
३२त्यस साँझमा जब सूर्य अस्तायो, मानिसहरूले
अनेकौं रोगीहरूलाई येशूकहाँ ल्याए। तिनीहरूले भूत
लागेकाहरूलाई पनि ल्याए। ३३शहरका सारा मानिसहरू
घरको ढोकामा भेला भएका थिए। ३४येशूले बेग्ला-बेग्लै
रोग लागेकाहरू सबैलाई निको पार्नुभयो। येशूले
मानिसहरूमा लागेका धेरै भूतहरू भगाउनु भयो, तर
येशूले भूतहरूलाई बोल्न दिनु भएन, किनभने भूतहरूले
उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर जान्दथे।

येशूद्वारा सुसमाचार सुनाउने योजना
(लूका ४:४२-४४)

३५भोलिपल्ट बिहान, येशू चाँडै उठ्नुभयो। उहाँले
घर छोड्नुभयो, बिहान अँध्यारोमा नै येशू एकान्तमा
जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो। ३६केही समयपछि,
सिमोन र उनका साथीहरू येशूलाई खोज्न गए।
३७तिनीहरूले येशूलाई भेटे अनि भन्नलागे, "सबै
मानिसहरू तपाईंलाई नै हेरिरहेका छन्।"
३८येशूले भन्नुभयो, "हामी यहाँ वरिपरिका अर्को
शहरहरूमा जानुपर्छ। त्यसर्थ ती ठाउँहरूमा पनि म
प्रचार गर्न सक्नेछु। यहि काम गर्नु म आएको हुँ।"
३९अनि येशूले गालीलको सबै ठाउँहरूमा यात्रा गर्नुभयो।
उहाँले तिनीहरूका सभाघरहरूमा प्रचार गर्नुभयो अनि
मानिसहरूमा लागेका भूतहरू भगाइदिनु भयो।

येशूद्वारा एकजना रोगी निको भयो
(मत्ती ८:१-४; लूका ५:१२-१६)

४०एकजना कुष्ठरोग लागेको मानिस येशूकहाँ आयो।
त्यसले घुँडा टेकेर येशूलाई बिन्ती गर्न लाग्यो, "तपाईंमा
त्यस्तो शक्ति छ, यदि तपाईंले चाहनु भयो भने म
निको हुनसक्छु।"
४१येशूलाई त्यस मानिसप्रति दया लाग्यो। उहाँले
त्यस मानिसलाई छुनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "म तिमीलाई
निको पार्न चाहन्छु। निको होऊ।" ४२त्यसपछि त्यस
मानिसको कुष्ठरोग हरायो, अनि त्यो निको भयो।
४३येशूले त्यस मानिसलाई जाने आज्ञा दिनुभयो। उहाँले
त्यसलाई कड़ा चेतावनी पनि दिनुभयो। ४४येशूले भन्नुभयो,
"होशियार बन, तिम्रो निम्ति मैले गरेको काम बारे
कसैलाई केही नभन्नू। तर पूजाहारीकहाँ गएर आफूलाई
देखाऊ, अनि परमेश्वरलाई केही भेटी चढ़ाऊ किनभने
तिमी निको भएका छौ। मोशाले बताए बमोजिम भेटी
चढ़ाऊ। त्यसबाट मानिसहरूलाई तिमी निको भयौ भन्ने
थाहा हुनेछ।"
४५तर त्यो मानिस त्यहाँबाट गयो अनि येशूले
आफूलाई निको पार्नु भएको बारेमा जताततै सबै
मानिसहरूसंग कुरा गर्‍यो। अनि येशूको बारेमा खबर
फैलियो। यसकारण येशूले खुल्लम खुल्ला शहरमा
प्रवेश गर्न सक्नु भएन। येशू मानिसहरू नबस्ने ठाउँतिर
जानुभयो। तर सबै शहरहरूबाट मानिसहरू येशूलाई
भेटन आए।

येशूले पक्षाघातको रोगीलाई निको पार्नु भयो
(मत्ती ९:१-८; लूका ५:१७-२६)

२ केही दिनपछि, येशू कफर्नहुममा फर्कनुभयो। येशू
घरमा हुनु हुन्थ्यो भन्ने खबर सबैले थाहा पाए।
२धेरै मानिसहरू येशूको शिक्षा सुन्न आए। घर खचाखच
थियो। त्यहाँ भित्र कुनै ठाउँ थिएन न त ढोका बाहिर

नै उभिने ठाउँ थियो। येशू ती मानिसहरूलाई सिकाइरहनु भएको थियो। ३केही मानिसहरूले पक्षाघाती रोगीलाई येशूकहाँ ल्याई पुर्‍याए। चारजना मानिसहरूले त्यो पक्षघाती रोगीलाई बोकेका थिए। ४तर ती मानिसहरूले त्यो रोगीलाई येशूकहाँ ल्याउन सकेनन् किनभने त्यहाँ मानिसहरूको अत्यधिक भीड थियो। यसकारण ती मानिसहरू येशू भएको घरको छानामाथि चढ़े, तिनीहरूले त्यहाँ छानामा एउटा प्वाल पारेका थिए। त्यसपछि तिनीहरूले त्यो पक्षाघात रोगीसुतेको ओछ्यान् तलतिर झारे। ५येशूले देख्नुभयो कि, ती मानिसहरूमा अत्याधिक विश्वास थियो। त्यसपछि येशूले ती पक्षाघातको रोगीलाई भन्नुभयो, "ए युवक, तिम्रा पापहरू क्षमा भएका छन्।"

६केही व्यवस्थाका शास्त्रीहरू त्यहीँ बसिरहेका थिए, र तिनीहरूले येशूले गर्नुभएको क्रियाकलाप देखे, अनि तिनीहरू स्वयं सोच्न लागे। ७"उहाँले किन यस्तो कुरा गर्नुहुन्छ? उहाँले यस्तो कुरा गरिरहनुभएको छ जो परमेश्वरको विरूद्धमा छ। केवल परमेश्वरले मात्र पाप क्षमा गर्नसक्नु हुन्छ।"

८येशूले शास्त्रीहरूले आपसमा उहाँको बारेमा के-के कुरा सोचिरहेका थिए भन्ने थाहा पाउनुभयो। अनि येशूले सोध्नु भयो, "किन तिमीहरूको मनमा यस्तो प्रश्न उठिरहेको छ? ९-१०मानिसको पुत्रलाई पृथ्वीमा पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ, तर म यो कसरी तिमीहरूलाई प्रमाण गर्नसक्छु! यो पक्षाघातीलाई के भन्नु सजिलो छ? 'तिम्रा पापहरू क्षमा गरिएको छ,' भन्नु वा, 'उठ, आफ्नो बिछ्यौना बोक अनि हिँड़िहाल' भन्नु? तर म तिमीहरूलाइे अब देखाउनेछु, कि पापहरू क्षमागर्ने मेरो अधिकार छ भनी।" यसो भनेर येशूले त्यो पक्षाघातीलाई भन्नुभयो,

११"म तिमीलाई भन्दछु उठ, आफ्नो विछ्यौना बोक अनि घर जाऊ।" १२त्यो पक्षाघातको रोगी जुरूक्क उठ्यो। उसले आफ्नो विछ्यौना उठायो अनि कोठादेखि बाहिरियो। सबै मानिसहरूले देख्न सके, सबै मानिसहरू छक्क परे, अनि परमेश्वरको प्रशंसा गर्न लागे। तिनीहरूले भने, "हामीले यस्तो चमत्कार कहिल्यै देखेका थिएनौ!"

लेवी (मत्ती) येशूलाई पछ्याउँछन्

(मत्ती ९:९-१३; लूका ५:२७-३२)

१३येशू फेरि समुद्रतिर जानुभयो, र धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन थाले, अनि येशूले तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुभयो। १४येशू तालतिर जानु हुँदै थियो; उहाँले अल्फयसको छोरो लेवीलाई देख्नुभयो; लेवी कर-कार्यालयमा बसिरहेको थियो। येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "तिमी मसँग हिँड़।" लेवी जुरूक्कै उठ्यो, र येशूलाई पछ्याउन लाग्यो।

१५त्यस दिन, येशूले लेवीको घरमा नै खाना खानुभयो। त्यहाँ धेरै कर-उठाउनेहरू, पापीहरू येशू अनि उहाँका चेलाहरूसित खाना खाइरहेका थिए। त्यहाँ धेरै मनिसहरू थिए जसले येशूलाई पछ्याउन लागेका थिए। १६केही शास्त्रीहरूले *(तिनीहरू फरिसीहरू थिए)* येशूलाई पापीहरू र कर उठाउनेहरूसँग खाना खाइरहेका देखे। तिनीहरूले येशूको चेलाहरूलाई भने, "किन उहाँले कर उठाउनेहरू र पापीहरूसँग खाना खानुभएको हो?" १७येशूले यी कुरा सुन्नु भयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "निरोगीहरूलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दैन, रोगी मानिसहरूलाई नै वैद्यको आवश्यकता पर्छ, र म धार्मिकहरूलाई बोलाउन यहाँ आएको होइन, तर म पापीहरूलाई बोलाउन यहाँ आएको हुँ।"

येशू अरू धार्मिक प्रमुखहरू भन्दा फरक

(मत्ती ९:१४-१७; लूका ५:३३-३९)

१८यूहन्नाका चेलाहरू, र फरिसीहरू उपवास बसेका थिए, केही मानिसहरू येशूकहाँ आए अनि भन्न लागे, "यूहन्नाका चेलाहरू उपवास बसेका छन्, अनि फरिसीहरूका चेलाहरू पनि उपवास बसेका छन्; तर तपाईंका चेलाहरू किन उपवास बस्दैनन्?"

१९येशूले जवाफ दिनुभयो, "जब कुनै विवाह हुन्छ, दुलहाका अतिथिहरू तिनीहरूलाई दुलहा तिनीहरूको साथ रहञ्जेलसम्म उपवास बस्ने कारण छैन। उनी तिनीहरूकोसाथमा भएसम्म त्यहाँ उपवास हुन सक्तैन। २०तर समय आउनेछ जब दुलहालाई तिनीहरूबाट अलग लगिन्छ, त्यसबेला तिनीहरूले उपवास लिन्छन्।

२१"कसैले पनि पुरानो वस्त्रमा नयाँ कपड़ाको टुक्रा टाल्दैन। यदि उसले त्यसो गरे त्यो टालो खुम्चिनेछ अनि वस्त्रबाट निस्कने छ। तब प्वाल अझ ठूलो हुनेछ। २२त्यसरी नै, कसैले पनि नयाँ दाखरस पुरानो दाखरसको मसकमा खन्याउन चाहँदैन, किन? किनभने नयाँ दाखरसले त्यो मसक नै फटाउँछ, अनि दाखरस र दाखरसको मसकहरू दुवै नष्ट हुन्छ, यसर्थ मानिसहरूले नयाँ दाखरस नयाँ मसकमा भर्न मन पराउँछन्।"

कोही यहूदीहरूद्वारा येशूको निन्दा

(मत्ती १२:१-८; लूका ६:१-५)

२३विश्रामको दिनमा, येशू आफ्ना चेलाहरूसंगै अन्नका खेतहरू भएर जाँदै हुनुहुन्थ्यो, चेलाहरूले हिँड़दै गर्दा अन्नका बालाहरू टिप्न लागे। २४फरिसीहरूले यो देखेर येशूलाई भने, " तपाईंले देख्नु भयो, तपाईंका चेलाहरूले के गरिरहेकाछन्? विश्रामको दिनमा यसो गर्नु व्यवस्थाको विरुद्ध हो।"

२५येशूले भन्नुभयो, "तिमीहरूले कहिल्यै पढ़ेका छैनौ, कि जब दाऊद अनि उनका साथीहरू भोकाएका

थिए, अनि खानेकुरा चाहन्थे, त्यस बेला दाऊदले के
गरे? २६यस्तो घटना प्रधान पूजाहारी अबियाथारको
समयमा भएको थियो। दाऊदले, परमेश्वरको भवनमा
पसेर परमेश्वरलाई चढ़ाइएको रोटी खाएका थिए। अनि
मोशाको व्यवस्था अनुसार खालि पूजाहारीहरूले रोटी
खान सक्छन्। दाऊदले आफ्नो साथमा भएका सबै
मानिसहरूलाई पनि केही रोटीहरू दिए।"
२७त्यसपछि येशूले फरिसीहरूलाई भन्नुभयो,
"विश्रामको दिन, मानिसहरूलाई सहयोग गर्नु भनेर नै
शुरू भएको हो। विश्राम दिनको नियमहरू पालन
गर्नैपर्छ भनेर मानिसहरू बनेको होइन। २८यसैले मानिसको
पुत्र नै विश्राम दिनको पनि प्रभु हो।"

येशूद्वारा कोरीको हात निको

(मत्ती १२:९-१४; लूका ६:६-११)

३ अर्को दिन येशू सभाघरमा जानुभयो, त्यहाँ एकजना
मानिसको एउटाहात सुकेको थियो। २कोही यहूदीहरू
त्यहाँ येशूले विश्रामको दिनमा त्यसलाई निको पार्नुहुन्छ,
कि भनी उहाँको ध्यान सहित चियो गर्दैथिए, तब
तिनीहरूले दोष लाउन चाहान्थे। ३येशूले त्यो सुकेको
हात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, "यहाँ खडा हौ, अनि
सबै मानिसहरूले तिमीलाई देख्न सक्नेछन्।"
४अनि येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, "विश्रामको
दिनमा, कुन चाँहि काम गर्न अनुमति दिइन्छ: असल
गर्न वा खराब गर्न? कसैको प्राण बचाउँन वा नाश
गर्न?" मानिसहरूले येशूलाई कुनै जवाफ दिएनन्।
५येशूले चारै तिर मानिसहरूलाई रिसाएर हेर्नुभयो, उहाँ
खूबै दुखि:त बन्नुभयो किनभने तिनीहरू कठोर हृदयका
थिए। येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, "तिम्रो हात
मलाई देखाऊ।" त्यस मानिसले आफ्नो हात येशूको
अघि पसार्‍यो अनि तुरून्तै निको भइहाल्यो। ६तब
फरिसीहरू बाहिर गए, हेरोदीहरूलाई लिएर येशूलाई
कसरी मार्ने भनेर योजना बनाउन शुरू गरे।

अनेकौं मानिसहरू येशूको पछि लाग्छन्

७येशू आफ्ना चेलाहरूसित समुद्रतिर जानुभयो।
गालीलका अनकौं मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए।
८यहूदिया, यरूशलेम, इदुमिआ यर्दननदीको अर्कोतर्फ
अनि टायर र सीदोनका इलाकाबाट पनि धेरै मानिसहरू
त्यहाँ आई पुगे। ती मानिसहरू येशूले गरेका सबै
कुराहरू सुनेर आएका थिए। ९उहाँले ती सबै मानिसहरूलाई
देख्नुभयो, अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई एउटा
सानो डुङ्गा तयार गर्नु भन्नुभयो। उहाँले यस्तो आदेश
गर्नुभयो किनभने भीड़को कारणले थिचोमिचो पो हुने
होकि भन्ने डर थियो १०येशूले धेरै मानिसहरूलाई
निको तुल्याउनु भएको थियो। यसर्थ सबै रोगी मानिसहरूले
उहाँलाई छुन भनेर ठेलमठेला गर्दथे। ११कसैलाई
दुष्टआत्मा लागेको थियो, जब त्यो दुष्टआत्माले येशूलाई
देख्यो, तिनीहरूले उहाँ अघि शिर निहुराए, अनि
कराए, "तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ!" १२तर उहाँ
को हुनुहुन्छ मानिसहरूलाई नचिनाउनु भनी ती
दुष्टआत्माहरूलाई कड़ा आज्ञा दिनुभयो।

येशूले आफ्ना बाह्र जना चेलाहरू छान्नु भयो

(मत्ती १०:१-४; लूका ६:१२-१६)

१३त्यसपछि येशू पहाड़माथि लाग्नुभयो। येशूले केही
मानिसहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो। ती मानिसहरूलाई
येशूले नै छान्नु भएको थियो। ती मानिसहरू येशू
भएकहाँ पुगे। १४येशूले बाह्रजनालाई चुन्नुभयो अनि
तिनीहरूलाई "प्रेरित" भनेर भन्नुभयो। येशूले ती बाह्रजना
मानिसहरूलाई उहाँसित बस्नु, अनि प्रचारका निम्ति,
अरू स्थानमा पठाउन चाहनुहुन्थ्यो। १५अनि येशूले ती
मानिसहरूलाई अरू मानिसहरूमा लागेको दुष्ट आत्मा
हटाउने शक्ति प्राप्त होस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो। १६येशूले
छान्नु भएका ती बाह्रजना मानिसहरू थिए: सिमोन
(जसलाई उहाँले पत्रुस नाउ दिनु भएको थियो);
१७याकूब र यूहन्ना, जब्दीका छोराहरू (जसलाई
येशूले "बोअनर्गेश" नाउँ दिनु भएको थियो जसको
अर्थ हुन्छ "गर्जनका छोराहरू"); १८अन्द्रियास, फिलिप,
बारथोलोमाई, मत्ती, थोमा, याकूब (अल्फयसको छोरो,)
थेदियस, सिमोन कनानी, १९अनि यहूदा इस्करियोती
जसले येशूसित विश्वासघात गरेको थियो।

कसैले येशूमा शैतान भएको ठान्छन्

(मत्ती १२:२२-३२; लूका ११:१४-२३; १२:१०)

२०त्यसपछि, येशू घर जानुभयो। तर फेरि अनेकौं
मानिसहरू त्यहाँ भेला भए, त्यहाँ यति विघ्न मानिसहरू
थिए कि येशू र आफ्ना चेलाहरूले भोजन खान पनि
पाउनु भएन। २१येशूका परिवारका सदस्यहरूले यी सबै
थाहा पाए। तिनीहरूले उहाँको मन ठेगानमा छैन भनी
उहाँको जिम्मा लिन तिनीहरू आए।
२२अनि यरूशलेमबाट आएका व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले
भने, "बालजिबुल (शैतान) उहाँभित्र रहेको छ! उसले
दुष्टआत्माहरूको मालिकद्वारा अधिकार पाएर मानिसहरूमा
भएको दुष्ट-आत्माहरू भगाउँदछ।"
२३यसकारण येशूले सबैलाई एकत्र गर्नु भयो अनि
मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलाई नीति कथाहरूको दृष्टान्त
दिनु भयो। येशूले भन्नुभयो, "शैतानले शैतानलाई
मानिसहरूबाट कसरी निकाल्न सक्छ? २४यदि कुनै
राज्य विभक्त भएर आफ्नै विरूद्ध झगड़ा गरे, त्यो धेरै
दिन चल्न सक्तैन। २५अनि एक परिवार विभक्त भएर,
अनि फुट भएका अंश एक अर्कासित लड़िरहे
त्यो परिवारको रूपमा खड़ा रहन सक्तैन। २६जब

शैतान शैतानसँगै र आफ्नै मानिसहरूसँगै झगड़ा गर्छ
त्यो धेरै दिन टिक्न सक्तैन। यो अवस्थामा शैतानको
अन्त हुनेछ।
२७यदि कुनै मानिस एकजना बलवान मानिसको
घरमा उसका चीजबीज चोर्न भनी पस्न चाहन्छ भने
उसले पहिले त्यो बलवान मानिसलाई डोरीले बाँध्नुपर्छ,
तब मात्र त्यसले त्यो बलवान मानिसको घरबाट चीजहरू
लुटन सक्तछ। २८म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु,
मानिसहरूले गरेका सबै पापहरू अनि निन्दाहरू क्षमा
हुनेछ। २९तर पवित्र आत्माका विरुद्ध कसैले गरेका
खराब कुराहरू कहिल्यै क्षमा हुनेछैन। किनभने उ सँधै
त्यो पापको दोषी बन्नु पर्नेछ।"
३०येशूले यसो भन्नुभयो किनभने शास्त्रीहरूले येशूभित्र
दुष्टात्मा रहेको छ भनेका थिए।

येशूको चेलाहरू नै उहाँको साँचो परिवार

(मत्ती १२:४६-५०; लूका ८:१९-२१)

३१तब येशूका आमा र भाइहरू आए, उनीहरू
बाहिरै खड़ा भएर एकजनालाई येशूलाई बोलाउन पठाए।
३२धेरै मानिसहरू येशूको वरिपरि बसेका थिए। तिनीहरूले
येशूलाई भने, " तपाईंका आमा र भाइहरू तपाईंलाई
पर्खी बाहिर बसिरहेकाछन्।"
३३येशूले उत्तर दिनु भयो, "को चाँहि मेरा आमा
हुन्? को चाँहि मेरा भाइहरू हुन्?" ३४तब येशूले
आफ्ना वरिपरि गोलो भएर बसेका मानिसहरूलाई
हेर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "यी मानिसहरू नै मेरा
आमा र भाइहरू हुन्! ३५मेरा साँच्चा भाइ-बहिनीहरू
र आमा तिनीहरूनै हुन् जसले परमेश्वरले चाहे अनुसार
कर्म गर्दछन्।"

बीऊ छर्ने खेतीवालको वारेमा दृष्टान्त

(मत्ती १३:१-९; लूका ८:४-८)

४ अर्को समय, येशू समुद्रको किनारमा हुनुहुन्थ्यो
अनि मानिसहरूलाई उपदेश दिन लाग्नु भयो।
धेरै-धेरै मानिसहरू येशूको वरिपरि भेलाभए। यसर्थ येशू
समुद्रमा एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो, अनि त्यहाँ बस्नुभयो।
सबै मानिसहरू समुद्रको किनारमा नै रहे। २येशूले
डुङ्गाबाट शिक्षा दिनु भयो। येशूले तिनीहरूलाई दृष्टान्तको
उपयोग गरेर धेरै कुराहरू सिकाउनु भयो। उहाँले
भन्नुभयो, ३"सुन! एकजना किसान बीऊ छर्न गयो।
४जब त्यसले बीऊहरू छर्‍यो केही बीऊहरू बाटोमा
छरियो, चराचुरूङ्गीहरू आए, अनि ती बीऊहरू खाइदिए।
५केही बीऊहरू चट्टान भएको भूईंमा छरिए, जहाँ त्यत्ति
माटो थिएन। माटोको गहिराई नभएकोले त्यहाँ छिट्टै ती
बिरूवाहरू उम्रे। ६तर जब घाम लाग्यो, ती बिरूवाहरू
ओइलाएर सुकीगए किनभने तिनीहरूको जरा त्यत्ति
गहिरोसम्म थिएन। ७कतिपय बीऊहरू काँढाघारीमा
पर्‍यो, जब काँढाहरू बढ़ेर आए, ती बिरूवाहरूलाई
त्यसले राम्ररी बढन दिएन। अनि ती बिरूवाहरूमा फल
लाग्न सकेन। ८केही बीऊहरू राम्रा माटोमा परे, राम्रा
माटोमा ती उम्रिए। ती बढ़े अनि फल दिनसक्ने भए,
केही बोटहरूले तीस गुणा, केहीले साठी गुणा र
केहीले सय गुणा जति फल फलाए।"
९अनि येशूले भन्नुभयो, "तिमीहरू मध्ये जसले
सुनिरहेकाछौ, मेरो कुरा सुन।"

येशू भन्दछन् उहाँले किन दृष्टान्तहरू उल्लेख गर्नुभयो

(मत्ती १३:१०-१७; लूका ८:९-१०)

१०अनि जब येशू एक्लै हुनु हुन्थ्यो, बाह्रजना
प्रेरितहरू र उहाँका अरू चेलाहरूले उहाँले भन्नुभएको
दृष्टान्तहरूको बारेमा सोध्न थाले।
११येशूले भन्नुभयो, "खाली तिमीहरूले मात्र
परमेश्वरको राज्यको रहस्य बारे जान्नसक्छौ। तर अरू
मानिसहरूलाई म दृष्टान्तहरू भनेरै सबै कुरा सिकाउँछु।
१२किनकि: 'तिनीहरू हेर्न त हेर्छन् तर तिनीहरू
देख्तैनन्, तिनीहरू सुन्न त सुन्छन्, तिनीहरू बुझ्दैनन्
यदि तिनीहरूले देखे र बुझे भने, तिनीहरू बद्लिनेछन्
र क्षमा पाउनेछन।'"

यशैया ६:९-१०

येशू बीऊको व्याख्या गर्नुहुन्छ

(मत्ती १३:१८-२३; लूका ८:११-१५)

१३येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "के
तिमीहरूले यो कथा बुझ्न सक्छौ? यदि तिमीहरूले
बुझ्न सकेनौ भने कसरी अरू दृष्टान्त बुझ्नेछौ?
१४यो किसान त्यस्तै एक जना मानिस जस्तै हो जसले
परमेश्वरको वचनलाई छर्दछ। १५कहिलेकहीं ती वचनहरू
बाटोतिर छरिन्छन्। यी सब ती मानिसहरू जस्तै हुन्
जसले परमेश्वरको वचन सुन्दछ, अनि शैतान आउँछ
अनि तिनीहरूमा रोपिएका वचनलाई लगेर जान्छ।
१६अरूहरू चट्टान भएको माटोमा छरिएका बीऊहरू
जस्तै हुन्, तिनीहरू वचन सुन्दछन् अनि तत्कालै
आनन्दसाथ स्वीकार गर्दछन्। १७तर तिनीहरूले आफ्नो
जीवनमा गहिरो रूपमा ती वचनहरू ग्रहण गर्दैनन्।
तिनीहरूले क्षणिक रूपमा मात्र यसलाई ग्रहण गर्दछन्।
र जब वचनको कारणले तिनीहरू संकट अनि खेदोमा
पर्छन् झट्टै तिनीहरूले विश्वास छोड़िदिन्छन्। १८अरू
मानिसहरू काँढ़ाघारीमा परेको बीऊहरू जस्तै हुन,
तिनीहरू वचनहरू सुन्दछन्। १९अनि यी कुराहरू
तिनीहरूका जीवनमा आइपर्छ: जीवनको चिन्ता,
रूपियाँ-पैसाको लालच, अनि अरू त्यस्तै थोकहरूको
चाहना। यस्ता कुराहरूको कारणले वचनहरूको विकास
हुन सक्तैन। अनि वचनहरू तिनीहरूका जीवनमा फलदायी
पनि हुँदैनन्। २०अरू मानिसहरू मलिलो माटोमा रोपिएका

बीऊहरू भैँ हुन्छन्। तिनीहरू वचन सुन्दछन् ग्रहण
गर्दछन्, अनि वचनहरू तिनीहरूमा बढ़दछन् र फल
दिने योग्य हुन्छन् केहिले तीस गुणा, केहिले साठी
गुणा, अनि केहिले सय गुणासम्म।"

तिमीमा जे जति छ त्यो प्रयोग गर

(लूका ८:१६-१८)

२१अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूले
कुनै दियोलाई पाथीमुनि वा खाटमुनि राख्न भनेर
ल्याउँछौ? होइन तिमीहरूले दियोलाई सामदानमाथि
राख्नलाई ल्याउँछौ। २२लुकाइएका प्रत्येक कुराहरू
देखा पर्छ। सबै गुप्त कुराहरू प्रकाशमा आउनेछन्।
२३तिमीहरू जसले मलाई सुनिरहेका छौ, सुन।"
२४तब उहाँले भन्नुभयो, "तिमीहरूले जे पनि सुन्छौ
त्यस कुराहरूमाथि राम्ररी बिचार गर। तिमीहरूले जे
जति अरूलाई दिदँछौ त्यत्तिनै परमेश्वरले तिमीहरूलाई
दिनुहुनेछ। २५तर परमेश्वरले तिमीहरूलाई अझ अधिक
दिनुहुनेछ। जोसित छ उसले अझ धेरै पाउनेछ। तर
जससित छैन, आफूसित भएको त्यो पनि उसले हराउनु
पर्नेछ।"

येशू बीऊको बारेमा भन्नु हुन्छ

२६त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, "परमेश्वरको राज्य
एकजना मानिस जस्तै हो जसले जमीनमा बीऊ छर्दछ।
२७बीऊहरू उम्रेर बढन थाल्दछ। मानिस सुतेको होस्
वा उठेको त्यो दिन होस् कि रात होस् बीऊ उम्रँदै
जान्छ। मानिसहरूले जान्दैन त्यो कसरी उम्रन्छ। २८कसैको
सहयता नपाई नै जमीनले अन्न उर्माछ, पहिले बोट
उम्रन्छ, त्यसपछि बाला अनि त्यसरीनै बोटभरि अन्नको
दाना लाग्दछ। २९जब अन्न पाक्छ, मानिसले त्यसलाई
काट्दछ। यो नै फसल काट्ने उचित समय हो।"

राज्य रायोको दाना जस्तै हो

(मत्ती १३:३१-३२, ३४-३५; लूका १३:१८-१९)

३०त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, "परमेश्वरको राज्य
यस्तै हो भनेर हामी के-को दृष्टान्त उपयोग गर्न
सक्छौ? यसको वर्णन गर्न कुन दृष्टान्त हामी उपयोग
गर्न सक्छौ? ३१परमेश्वरको राज्य रायोको दाना जस्तै
हो, रायोको दाना एकदमै सानो बीऊ हो जसलाई
भूइँमा छरिन्छ। ३२तर जब तिमीहरूले यसको बीऊ
छर्दछौ, यो उम्रदै बढ़छ, अनि यो तिमीहरूको बगैंचामा
सबैभन्दा अग्लो बोट भएर देखा पर्दछ। यसको ठूला-ठूला
हाँगाहरू हुन्छन्, जङ्गली चराचुरूङ्गीहरू आउँदछन् अनि
गुँड़ बनाएर आफूलाई कड़ा घामबाट जोगाउँदछ।"
३३येशूले मानिसहरूलाई सिकाउन यस्ता थुप्रै दृष्टान्त
भन्नुभयो। उहाँले तिनीहरूले जतिसम्म बुझ्दछन् त्यही
स्तरसम्म सिकाउनुभयो। ३४मानिसहरूलाई सिकाउनलाई
येशूले दृष्टान्त उपयोग गर्नुभयो। तर जब येशू र
उहाँका चेलाहरूमात्र एकान्तमा एकत्र भएका हुन्थे,
येशूले तिनीहरूलाई सबै कुरा व्याख्या गरिदिनु
हुन्थ्यो।

येशूले आँधी थाम्नु भयो

(मत्ती ८:२३-२७; लूका ८:२२-२५)

३५त्यसदिन साँझमा येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई
भन्नुभयो, "हामी समुद्र पारि जाउँ।" ३६येशू र चेलाहरूले
मानिसहरूलाई त्यहीँ छोड़े। उनीहरू सबै येशू पहिले
चढ़िरहनु भएको डुङ्गाद्वारा गए। उनीहरूसँग अरू डुङ्गाहरू
पनि थिए। ३७समुद्रमा त्यस बेला डरलाग्दो आँधी
चल्यो। समुद्रका छालहरूले डुङ्गाको छेऊमा हान्यो,
अनि डुङ्गामा पानी पस्न लाग्यो, डुङ्गा प्राय: पानीले
भरिन लाग्यो। ३८येशू डुङ्गाको पछिल्लो पट्टि हुनुहुन्थ्यो
सिरानीमा टाउको राखेर उहाँ निदाइरहनु भएको थियो।
चेलाहरू गएर उहाँलाई बिउँझाए। तिनीहरूले भने, "हे
गुरूज्यू, हामीहरू डुब्दैछौं। के वास्ता गर्नुहुन्न?"
३९तब येशू जुरूक्क उठ्नुभयो अनि त्यो आँधीलाई
हकार्नुभयो। येशूले समुद्रलाई भन्नु भयो, "चूपचाप
बस। शान्त हो।" अनि तत्कालै आँधी थामियो अनि
समुद्र शान्त बन्यो। ४०येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो,
"तिमीहरू किन यस्तो कायर? तिमीहरूमा अझपनि
विश्वास छैन?" ४१चेलाहरू खुबै डराए अनि एका-
अर्कासित बहस गर्न लागे, "उहाँ कस्तो प्रकारको
मानिस हुनुहुन्छ? यतिसम्म कि आँधी र छालहरूले पनि
उहाँको आज्ञा मान्दछ।"

दुष्टात्मा बाट छुट्कारा एक मानिस

(मत्ती ८:२८-३४; लूका ८:२६-३९)

५येशू र उहाँका चेलाहरू समुद्रको अर्को किनारतिर
भएका गिरासिन मानिसहरूकहाँ जानुभयो। २जब
येशू डुङ्गाबाट बाहिरिनु हुँदै थियो त्यसैबेला चिहानबाट
दुष्ट आत्मा लागेको एउटा मानिस उहाँलाई भेट्न
आयो। ३त्यो मानिस चिहानहरूमा बस्ने गर्दथ्यो। त्यसलाई
कसैले अधीन गर्न सकेनन्, यतिसम्म कि साङ्लाले
बाँधेर पनि, ४धेरैपल्ट मानिसहरूले त्यसको हात र
खुट्टाहरू साङ्लाले बाँधेर राख्ने चेष्टा गरे। तर त्यसले
आफ्ना हात र खुट्टामा बाँधेका साङ्लाहरू चुँड़ाइदिन्थ्यो।
त्यसलाई वशमा राख्न कसैको शक्ति थिएन। ५रातदिन
चिहानको वरिपरि र पहाड़तिर त्यो मानिस डुलिरहन्थ्यो।
त्यो चिच्याएर रून्थ्यो, अनि आफैले आफैलाई ढुंगाले
काट्दै हिँड़थ्यो। ६जब येशू टाढ़ामा हुनुहुन्थ्यो, त्यो
मानिसले उहाँलाई देख्यो, त्यो येशूकहाँ दगुरेर आयो
अनि उहाँको अघि निहुरियो।
७-८येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, "ए दुष्टात्मा,
यस मानिसबाट बाहिर निस्की आइजा।" अनि त्यो

मानिस तिखो स्वरले चिच्यायो, “मबाट तपाईंले के
चाहनुहुन्छ, येशू, सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र? म परमेश्वरमा
शपथ हालेर तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु मलाई सजाय
नदिनुहोस्!”
९त्यसपछि येशूले त्यस मानिसलाई सोध्नु भयो, “तेरो
नाम के हो?”
त्यसले उत्तर दियो, “मेरो नाउँ फौज हो, किनभने
हामीहरू धेरै छौं।” १०ती दुष्टआत्माहरूले येशूलाई घरि
घरि त्यस इलाकाबाट बाहिर निकाला नगरियोस् भनि
विन्ती गरे।
११त्यहाँ नजिकैको एउटा पहाड़मा धेरै सुँगुरहरूको
बथान चरिरहेका थिए। १२दुष्टात्माहरूले येशूलाई बिन्ती
गर्नलागे, “हामीलाई ती सुँगुरहरू भएको ठाउँमा
पठाईदिनुहोस्। हामीलाई तिनीहरू भित्र जान दिनुहोस्।”
१३अनि येशूले तिनीहरूलाई त्यसै गर्न दिनुभयो। ती
दुष्टात्मा मानिसलाई छोड़ेर सुँगुरहरूमा पसे। त्यसपछि ती
सुँगुरहरू भिरालो पहाड़ अनि समुद्र तिर हुर्रिन लागे।
सबै सुँगुरहरू डुबे, त्यो बगालमा प्राय: २,००० वटा
सुँगुरहरू थिए।
१४सुँगुर चराउनेहरू पनि भागिगए। तिनीहरू शहर र
बस्ती तिर गए, तिनीहरूले भएका सबै घटनाहरू
मानिसहरूलाई सुनाए तब मानिसहरू घटना हेर्न आए।
१५मानिसहरू येशूकहाँ आए, तिनीहरूले दुष्टात्मा लागेका
मानिसलाई त्यहाँ देखे, त्यस मानिसले लुगाफाटा पहिरिएको
थियो अनि त्यसको मानसिक अवस्था ठीकै थियो।
सबै मानिसहरू भयभीत थिए। १६केही मानिसहरू
त्यहाँ थिए जसले येशूले गर्नु भएका कुराहरू देखेका
थिए। ती मानिसहरूले अरू मानिसहरूलाई दुष्टात्माले
भेट्टाएको त्यस मानिसलाई के भएको थियो त्यो वर्णन
गरे। तिनीहरूले सुँगुरहरूको बारेमा पनि सुनाए। १७अनि
मानिसहरूले बिन्ती गर्दै येशूलाई त्यहाँबाट कतै जानुहोस्
भने। १८येशू डुङ्गामा चढ़दै हुनुहुन्थ्यो, दुष्टात्माहरूदेखि
मुक्त भएको त्यस मानिसले येशूसँगै जानलाई बिन्ती
गर्‍यो।
१९तर येशूले त्यस मानिसलाई आफूसँग जान अनुमति
दिनुभएन। येशूले भन्नुभयो, “आफ्नो घर-परिवार र
साथीहरू भएकहाँ जाऊ, प्रभुले तिम्रो निम्ति जे जति
गर्नुभएकोछ, त्यस बारे सबैलाई भन। परमेश्वरले
मलाई दया गर्नु भयो भनी तिनीहरूलाई भन।” २०तब
त्यो मानिस गयो अनि त्यहाँका दश-शहरका मानिसहरूलाई
येशूले गर्नु भएको महान कार्यहरूको बारेमा सुनायो।
सबै मानिसहरू चकित भए।

येशूद्वारा मृत युवतीलाई प्राणदान अनि रोगी स्त्रीलाई आरोग्य प्रदान

(मत्ती ९:१८-२६; लूका ८:४०-५६)

२१येशू डुङ्गामा चढ़ेर समुद्रपार गरी समुद्रको अर्को
तर्फ जानुभयो। समुद्रको त्यस किनारमा उहाँका वरिपरि
धेरै मानिसहरू भेला भए। २२सभाघरका एकजना
प्रमुख जसको नाउँ याइरस थियो उहाँ भएतिर आए।
याइरसले येशूलाई देखे, अनि येशूलाई दण्डवत गरे।
२३याइरसले येशूलाई एकोहोरो बिन्ती गरिरहे र भने,
“मेरी सानी छोरी मर्न आँटेकी छे। कृपया झट्टै
आउनुहोस् र उसमाथि तपाईंको हात राख्नुहोस्, त्यसपछि
उ निको हुनेछ अनि बाँच्नेछ।”
२४अनि येशू याइरससित जानुभयो। धेरै मानिसहरूले
येशूलाई पछ्याए। येशूलाई वरिपरि घेरिएको भीड़ले
उहाँलाई धकेलीरहेको थियो।
२५ती मानिसहरूसँग एउटी आईमाई पनि थिई।
त्यस आईमाईलाई बाह्र वर्ष अघिदेखि रगत बग्ने व्यथा
थियो। २६त्यो आईमाई खुबै पीड़ित थिई। धेरै वैधहरूले
त्यसको उपचार गरे। आफ्ना भए जति सबै सम्पत्ति
त्यसले खर्च गरेकी थिई, तर उसमा सुधार पटक्कै
आएन। त्यसको व्यथा अझ बिग्रँदै गयो। २७त्यस
आईमाईले येशूको बारेमा सुनेकी थिई। मानिसहरूको
भीड़बाट भएर गई त्यस स्त्री पछिल्तिरबाट येशू कहाँ
आई अनि उहाँको वस्त्र छोई। २८त्यसले बिचार गरी,
“यदि मैले उहाँको वस्त्र मात्र पनि छुन पाएँ भने म
जाती हुनसक्छु।”
२९अनि जब त्यसले उहाँको वस्त्र छोई
तत्कालै रगत बग्न बन्द भयो। त्यस आईमाईले आफ्नो
सारा जीउ नै व्यथा मुक्त भएको अनुभव गरी।
३०अनि येशूले आफूबाट शक्ति सञ्चार भइरहेको
अनुभव गर्नुभयो। उहाँ रोकिनु भयो अनि भीड़तर्फ
फर्कनुभयो, अनि उहाँले सोध्नु भयो, “कसले मेरो
वस्त्र छोयो?”
३१चेलाहरूले येशूलाई भने, “तपाईंको वरिपरि यति
विघ्न मानिसहरू छन्। तपाईंलाई ठेल्दैछन्। तर तपाईं
सोध्नु हुन्छ ‘मलाई कसले छोयो?’”
३२तर येशूले त्यो छुने मानिसलाई पत्ता लगाउन
घरि-घरि हेर्न लाग्नु भयो। ३३त्यस आईमाईले आफू
निको भएको ठानी, अनि त्यो आई अनि येशूको
चरणमा घोप्टी, त्यो डरले काँपिरहेकी थिई। त्यसले
सारा सत्य येशूलाई सुनाई। ३४येशूले त्यस आईमाईलाई
भन्नुभयो, “हे स्त्री, तिमी निको भयौ किनभने तिमीले
विश्वास गर्‍यौ। शान्तिसित जाऊ। अब तिमी तिम्रो
रोगबाट मुक्त भयौ।”
३५येशू अझैसम्म त्यहाँ बोलिरहनु भएको थियो।
केही मानिसहरू सभाघरका प्रमुखका घरबाट आए,
तिनीहरूले भने, “तिम्रो छोरी मरी सकी। अब गुरूज्यूलाई
दु:ख दिने आवश्यकता छैन।”
३६तर मानिसहरूले भनेका कुरामा येशूले वास्ता गर्नु
भएन। येशूले सभाघरका प्रमुखलाई भन्नुभयो, “डराउनु
पर्दैन; खालि विश्वास गर।”

३७येशूले पत्रुस, याकूब, याकूबका भाइ यूहन्ना
बाहेक अरू कसैलाई पनि उहाँको साथमा आउन
अनुमति दिनुभएन। ३८येशू अनि उहाँका चेलाहरू
सभाघरका शासकको घरमा जानु भयो। येशूले मानिसहरू
चित्कार गरिरहेको अनि रोईरहेको सुन्नु भयो। त्यहाँ
खूब अलमल थियो। ३९येशू घरभित्र पस्नुभयो अनि
मानिसहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू किन यत्रो हल्ला
मच्चाइ रहेछौ? यो केटी मरेको छैन। उ सुती रहेकी
छे।"

४०तर तिनीहरूले येशूमाथि हाँसो गरे। येशूले सबै
मानिसहरूलाई घरदेखि बाहिर जानभन्नु भयो। उहाँले
बालिकाको बाबु, आमा अनि आफ्ना तीनजना
चेलाहरूलाई राख्नु भयो अनि त्यो बालिका भएको
कोठाभित्र जानुभयो। ४१अनि बालिकाको हात समातेर
येशूले भन्नुभयो, "तालिता कूमी!" (जसको अर्थ,
"सानी बालिका, म तिमीलाई भन्दैछु उठ!") ४२सानी
बालिका जुरूक्कै उठी अनि हिँड्न लागी। (बालिका
१२ वर्ष पुगेकी थिई)। बाबु, आमा र चेलाहरू यो
देखी छक्क परे। ४३येशूले ती बाबु र आमालाई
यसबारेमा कसैलाई पटक्क केही नभन्नु भनेर कड़ा
आज्ञा दिनुभयो, त्यसपछि येशूले त्यस केटीलाई केही
खानेकुरा दिनु भनेर अह्राउनुभयो।

येशू आफ्नो शहरमा जानुहुन्छ
(मत्ती १३:५३-५८; लूका ४:१६-३०)

६ येशूले त्यस ठाउँ छोड़नुभयो अनि उहाँ आफ्नो
शहर फर्कनुभयो। उहाँका चेलाहरू उहाँसँगै गए।
२विश्रामको दिनमा येशूले सभाघरमा शिक्षा दिन शुरू
गर्नुभयो। धेरै मानिसहरू उहाँको शिक्षा सुनेर छक्क परे,
तिनीहरूले भने, "यो मानिसले यो शिक्षा कहाँबाट
पायो? यो ज्ञान उहाँले कहाँबाट पाएका हुन्? कसले
उहाँलाई यो दिएका हुन्? अनि यस्तो आश्चर्य-कर्महरू
गर्ने शक्ति उहाँले कहाँबाट पाएका हुन्? ३के उहाँ त्यही
सिकर्मी होइनन्? अनि के उहाँकी आमा मरियम अनि
याकूब, योसेफ, यहूदा र सिमोन भाइहरू होइनन्? अनि
के उहाँका बहिनीहरू यहाँ हामीसँग छैनन्?" ती
मानिसहरूले येशूलाई स्वीकार गर्न सकेनन्।

४येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, "अरू मानिसहरूले
अगमवक्तालाई आदर गर्दछन्। तर आफ्नै शहरमा
आफ्नै आफन्तहरू अनि आफ्नै परिवार माझमा एक
अगमवक्ताको आदर हुँदैन।" ५येशूले त्यस शहरमा
त्यत्ति धेरै आश्चर्य-कर्महरू गर्नसक्नु भएन। उहाँले
केही पीड़ित मानिसहरूलाई आफ्नो हात राखेर निको
पार्नु वाहेक अरु केही सक्तिको काम गर्नु भएन। ६ती
मानिसहरूमा विश्वास नदेखेर येशू अत्यन्तै अचम्भित
हुनु भयो। त्यसपछि येशू त्यस इलाकाका गाउँहरूतिर
जानुभयो र शिक्षा दिन लाग्नुभयो।

येशू प्रचारका निम्ति आफ्ना प्रेरितहरूलाई पठाउनु हुन्छ
(मत्ती १०:१, ५-१५; लूका ९:१-६)

७येशूले बाह्रजना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो।
येशूले तिनीहरूलाई दुई-दुई जनाको दलमा पठाउनु
भयो। येशूले दुष्टआत्माहरूमाथि अधिकार जमाउने
शक्ति तिनीहरूलाई दिनुभयो। ८येशूले चेलाहरूलाई
भन्नुभयो: "यात्रामा जाँदा तिमीहरूले साथमा एउटा
लौरो बाहेक केही नबोक्नु। रोटी नबोक, थैली नबोक
अनि पटुकामा पैसाहरू पनि नबोक। ९जुत्ता लगाऊ,
आफूले लगाएको लुगाफाटाहरू मात्र बोक। १०जब
तिमीहरू कुनै घरमा पस्छौ, तब त्यो शहर नछोड़ेसम्म
त्यो घरपनि नछोड। ११यदि कुनै शहरले तिमीहरूलाई
स्वागत गरेन वा तिमीहरूको कुरा सुनेन् भने त्यो शहर
छोड़, शहर छोडदा तिम्रा पैतालाका धूलोहरू पनि
टक्टकाइदेऊ। यही नै तिनीहरूलाई चेतावनी हुनेछ।"

१२चेलाहरूले त्यो ठाउँ छोड़ी अर्को ठाउँहरूमा
गए। तिनीहरूले मानिसहरूलाई जीवन शैली परिर्वतन
गर्नु भने, "तिमीहरूले आफ्नो हृदय र रहन-सहन
परिवर्त्तन गर्नुपर्छ।" १३चेलाहरूले मानिसहरूमा भएका
धेरै दुष्टआत्माहरूलाई भगाइदिए, अनि तिनीहरूले
रोगीहरूलाई भद्राक्षेको तेल घसे र निको पारिदिए।

हेरोदले येशूलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्ना नै ठान्दछन्
(मत्ती १४:१-१२; लूका ९:७-९)

१४राजा हेरोदले येशूको बारेमा सुने, किनभने
अहिलेसम्म येशूलाई सबैले चिनिसकेका थिए। कसै
कसैले भने, "ऊ नै बप्तिस्मा दिने यूहन्ना हुन।
मृत्युबाट उहाँलाई बौराइएको हो। यसैले उहाँले चमत्कारहरू
गर्न सक्नुहुन्छ।"

१५अरू कति मानिसहरूले भने, "उही नै एलिया
हुन।"

अरू मानिसहरूले भने, "येशू नै अगमवक्ता हुनुहुन्छ।
उहाँ अगमवक्ताहरू जस्तै हुनुहुन्छ जो धेरै वर्ष अघि
थिए।"

१६हेरोदले येशूको बारेमा यी सब कुरा सुनिसकेका
थिए, तिनले भने, "मैले टाउँको काटेर यूहन्नालाई
मारेको थिएँ। अहिले यूहन्नानै मृत्युबाट बौरी उठेको
छ।"

बप्तिस्मा दिने यूहन्ना कसरी मारिए

१७हेरोद आफैले आफ्ना सिपाहीहरूलाई यूहन्नालाई
पक्रनु भनेर हुकूम दिएका थिए। अनि यूहन्नालाई
झ्यालखानमा राखियो। हेरोदले यी सब काम आफ्नो
भाइ फिलिपकी पत्नी हेरोदियासलाई ऋृणी तुल्याउन
गरेको थिए। तर हेरोदले हेरोदियासलाई विवाह गरेको
थिए। १८यूहन्नाले हेरोदलाई भनेका थिए, तिमीलाई
तिम्रा भाइकी पत्नीसँग विवाह गर्ने अधिकार छैन।

१९यसैकारणले गर्दा हेरोदियासले यूहन्नालाई घृणा गर्न
थालेकी थिइन। अनि हेरोदियास उसलाई मार्न चाहन्थिइन।
तर हेरोदियासले यूहन्नालाई मार्न सकेकी थिइनन्।
२०किन भने हेरोद यूहन्नालाई मार्न भयभीत थिए।
हेरोदलाई थाहा थियो कि यूहन्नालाई मानिसहरूले एक
धार्मिक र पवित्र मानिस हुन् भनेर मान्दथे। यसैले
हेरोदले यूहन्नालाई जोगाए। यूहन्नाको शिक्षा वा उपदेश
सुन्न हेरोदलाई आनन्द लाग्थ्यो, तर यूहन्नाका उपदेशले
हेरोदलाई खूबै बाधा पनि भयो।

२१अब हेरोदियासले यूहन्नालाई मार्ने सही समय
पाइन। यो घटना हेरोदको जन्मदिनमा भयो। हेरोदले
आफ्ना प्रमुख सरकारी अधिकारीहरू, सेनाका कप्तानहरू,
अनि गालीलका सबै प्रमुख मानिसहरूलाई आफ्नो
जन्म उत्सवमा बेलुकीको भोज व्यवस्था गरे।
२२हेरोदियासकी छोरी आएर नाची, अनि उसले हेरोद र
तिनका अतिथिहरूलाई, जो उसँग खाँदै थिए खुशी
पारी।

अनि राजा हेरोदले आफ्नी छोरीलाई भने, "तिमीले
चाहेको केही पनि माग म तिमीलाई त्यो दिनेछु।"
२३हेरोदले शपथ खाएर त्यसलाई भने, "तिमीले जे पनि
माग्दछौ म त्यो दिनेछु, तिमीलाई मेरो राज्यकै आधा
हिस्सा समेत दिनेछु।"

२४छोरी त्यहाँबाट गई, अनि आफ्नो आमालाई
सोधी, "राजा हेरोदसँग म के चीज मागुँ?"

उसकी आमाले जवाफ दिई, "बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको
शिर माँग।"

२५तत्कालै छोरी राजा भएकहाँ गई, अनि उसले
राजालाई भनी, "दया गरी मलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको
शिर दिनुहोस्। अहिले नै एउटा थालमा मलाई त्यो
ल्याइदिनुहोस्।"

२६राजा हेरोद खूबै दु:खित भए। तर छोरीले
मागेको जे चीजपनि पूरा गर्न उसले शपथ खाएको
थियो। अनि खाना खान बसेका मानिसहरूले उसले
भनेका यी सबै कुरा सुनेका थिए। यसैले उसले
मागेको कुरा अस्वीकार गर्न हेरोदले चाहेन। २७त्यसपछि
हेरोदले एकजना सैनिकलाई यूहन्नाको शिर ल्याउनु
भन्ने हुकुम गर्‍यो। त्यो सिपाही गयो, अनि यूहन्नाको
शिर झ्यालखानमा काट्यो। २८केही बेरपछि उसले
यूहन्नाको शिर एउटा थालमा लिएर आयो। त्यसले शिर
त्यो केटीलाई दियो। अनि उसले त्यो आफ्नो आमालाई
दिईन। २९यूहन्नाको चेलाहरूले यो घटना भएको सबै
सुने। अनि तिनीहरू आए र यूहन्नाको लाश लगे अनि
त्यसलाई चिहानमा लगेर राखे।

येशूद्धारा पाँचहजार भन्दा अधिकलाई भोजन

(मत्ती १४:१३-२१; लूका ९:१०-१७; यूहन्ना ६:१-१४)

३०येशूले पठाउनु भएका प्रेरितहरू फर्केर उहाँ कहाँ
आइपुगे। तिनीहरू उहाँको वरिपरि भेला भए, अनि
तिनीहरूले गरेका र सिकाएका सबै कुरा उहाँलाई
सुनाए। ३१येशू र उहाँका चेलाहरू खुबै व्यस्त थिए।
त्यहाँ धेरै मानिसहरू आऊ जाऊ गरिरहेका थिए। येशू
र उहाँका चेलाहरूलाई खानसम्म समय थिएन। उहाँले
चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "मकहाँ आऊ, हामी सबै
एकान्त ठाउँमा जाऊ। त्यहाँ तिमीहरूलाई केही विश्राम
मिल्नेछ।"

३२यसकारण येशू र उहाँका चेलाहरू डुङ्गामा चढ़ेर
एकान्त ठाउँमा जानुभयो। ३३तर धेरै मानिसहरूले
उहाँहकलाई गएको देखे। तिनीहरूले थाहा पाए उहाँ
येशू नै हुनुहुन्छ।। अनि सबै शहरका मानिसहरू येशू
भएकै तिर दगुरे। येशू पुग्नु भन्दा अघिनै मानिसहरू
त्यहाँ पुगे। ३४जब येशू किनारमा पुग्नुभयो, त्यहाँ
अनेकौं मानिसहरू उहाँले देख्नु भयो। यो देखेर येशू
तिनीहरूप्रति दयालु बन्नुभयो, किनभने तिनीहरू गोठालो
बिनाको भेड़ाहरू जस्तै थिए। अनि उहाँले ती मानिसहरूलाई
धेरै कुराहरू सिकाउनु भयो।

३५साँझको बेला थियो। येशूका चेलाहरू
उहाँकहाँ आए। तिनीहरूले भने, "यो एउटा टाढ़ाको
स्थान हो, अनि अहिले अबेर पनि भइसक्यो। ३६यसकारण
यी मानिसहरूले, खानका निम्ति केही किन्न छेउछाउका
वस्ती र शहरमा जानलाई पठाइदिनु होस्।"

३७तर येशूले भन्नुभयो, "तिमीहरूले नै तिनीहरूलाई
केही खानदेओ।"

चेलाहरूले येशूलाई भने, "के! यत्रो मानिसलाई
खुवाउन रोटीहरू किन्न हामी जानु? त्यति धेरै रोटीहरू
किन्ने पैसा कमाउनलाई हामीले एक महीना काम गर्नु
पर्नेछ!"

३८येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूसँग अहिले
कतिवटा रोटी छन्? जाऊ अनि हेर।"

चेलाहरूले तिनीहरूसित भएको रोटीहरू गन्ती गरे।
तिनीहरू येशूकहाँ आए अनि भने, "हामीसँग पाँचवटा
रोटी र दुइवटा माछाका टुक्रा छन्।"

३९तब येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो,
"सबै मानिसहरूलाई झुण्ड-झुण्ड भएर हरियो घाँसमा
बस्न भन।"

४०अनि सबै गए अनि झुण्ड-झुण्डमा चौरमा
विभाजित भए प्रत्येक झुण्डमा प्राय: ५० जना वा
१०० जना मानिस थिए। ४१उहाँले पाँचवटा रोटी र
दुइवटा माछाको टुक्रा लिनुभयो। उहाँले स्वर्गतिर हेर्नुभयो
अनि रोटीको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद चढ़ाउनु
भयो। अनि उहाँले ती रोटीहरू टुक्रा पारेर मानिसहरूलाई
दिनु भनी आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो। उहाँले ती
माछाहरूलाई टुक्रा पार्नु भयो अनि प्रत्येकलाई दिनुभयो।
४२सबैले अघाउञ्जेल खाए। ४३मानिसहरूले प्रशस्त
खाना खाए पछि चेलाहरूले बाह्रवटा टोकरीहरू उब्रिएका

रोटी र माछाका टुक्राहरूले भरे। ४४त्यहाँ पाँचहजार
मानिसहरू थिए जसले खाना खाए।

येशू पानीमाथि हिँड्नुभएको

(मत्ती १४:२२-३३; यूहन्ना ६:१५-२१)

४५तब, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढ़ेर
बेत्सैदामा समुद्रको अर्कोतर्फ जान लगाउनु भयो।
केहीसमय पछि उहाँ आउनेछु भनी उहाँले भन्नु भयो।
उहाँ ती सबै मानिसहरूलाई आ-आफ्ना घर पठाउन
चाहनु हुन्थ्यो। ४६तिनीहरूलाई विदा गरेपछि, येशू
एउटा पहाड़तिर प्रार्थना गर्न जानुभयो।

४७त्यस रात, डुङ्गा समुद्रको बीचमा थियो। अनि
येशू चाहिँ एकलै भूमिमा हुनुहुन्थ्यो। ४८येशूले डुङ्गालाई
समुद्रको धेरै टाढ़ा पुगेको देख्नुभयो। उहाँले डुङ्गा
खियाउनलाई चेलाहरूले कष्ट गरिरहेको देख्नुभयो।
किनभने आँधी तिनीहरूको विरुद्ध चलिरहेको थियो।
यो त्यस्तै तीन र छ: बजे बिहान बीचको समय थियो।
उहाँ डुङ्गा भएतिर जानुभयो। उहाँ पानीमा हिँड़नु भयो।
उहाँले लगातार हिँड़ेर डुङ्गालाई समेत पार गर्ने इच्छा
गर्नुभयो। ४९यसैबेला चेलाहरूले येशूलाई पानीमा आँउदै
गरेको देखे, तिनीहरूले सोचे त्यो भूत हो। चेलाहरू
डरले चिच्याए। ५०सबै चेलाहरू उहाँलाई देखेर भयभीत
भए। तर उहाँले तिनीहरूलाई तुरन्तै भन्नुभयो, "साहस
राख, यो म नै हुँ! डराउनु पर्दैन।"

५१त्यसपछि उहाँ चेलाहरू सहित डुङ्गाभित्र जानुभयो।
अनि आँधी शान्त भयो। चेलाहरू एकदमै छक्क परे।
५२तिनीहरूले येशूले पाँचवटा रोटीलाई धेरै पारेका
देखेका थिए। तर यसको अर्थ के हो भनेर तिनीहरू
जान्दैनन् थिए। तिनीहरू यी सब बुझ्नलाई योग्य
थिएनन्।

येशूले धेरै मानिसहरूलाई निको पार्नुभयो

(मत्ती १४:३४-३६)

५३येशूका चेलाहरूले ताल पार गरे। तिनीहरू
गनेसरेतको किनारमा आइपुगे। तिनीहरूले डुङ्गालाई
त्यहाँ बाँधेर राखे। ५४जब तिनीहरू डुङ्गाबाट बाहिरिए,
मानिसहरूले येशूलाई देखे। तिनीहरूले उहाँलाई
चिने। ५५ती मानिसहरू त्यो क्षेत्रका वरिपरि दगुर्दै गएर
मानिसहरूलाई येशू यहाँ हुनुहुन्छ भन्न लागे। उहाँ
भएका ठाँउमा ती मानिसहरूले अनेकौं रोगीहरूलाई
लिएर आए। ५६येशू त्यस क्षेत्रको शहर, बस्ती र
गाउँहरू सबै ठाउँमा जानुभयो। अनि जहाँ-जहाँ उहाँ
जानुभयो मानिसहरूले रोगीहरूलाई बजारमा ल्याए।
तिनीहरूले येशूलाई ती मानिसहरूलाई केवल उहाँका
लुगाको छेउ छुन दिनुहोस् भनी बिन्ती गरे,
अनि सबै मानिसहरू जसले येशूलाई छोए निको
पनि भए।

परमेश्वरको नियम र आज्ञाले मानिसहरू बनिन्छन्

(मत्ती १५:१-२०)

७ फरिसीहरू र केही शास्त्रीहरू यरूशलेमबाट आएका
थिए। तिनीहरू येशूको वरिपरि भेला भए।
२तिनीहरूले येशूका केही चेलाहरूले मैला हातले खाना
खाइरहेको देखे। ("मैला हात"-को अर्थ मानिसहरूले
हातहरू धोएका थिएनन्)। ३फरिसीहरू र सबै यहूदीहरूले
परम्परा अनसार राम्ररी हात नधोईकन खाँदैनन्। तिनीहरू
आफ्ना पुर्खाहरूले दिएको शिक्षा अनुसार यसो गर्ने
गर्छन्। ४यहूदीहरूले बजारमा केही चीजहरू किने भने
त्यसलाई पनि विशेषरूपले नधोई खाँदैनन्। तिनीहरूले
आफ्ना पुर्खाहरूबाट प्राप्त गरेका अरू धेरै रीति-थितिहरू
पनि त्यसरी नै पालन गर्छन् जस्तै कचौराहरू, गाग्रो वा
लोहोटाहरू र तामाका भाँड़ा-कुँड़ाहरू माझ्छन् इत्यादि।

५यसकारण फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई सोधे,
" तपाईंको चेलाहरूले त हामीले जस्तो आफ्नो पुर्खाहरूको
रीतिहरू पालन गर्दैनन्? तिनीहरूले किन फोहोर हातले
खान्छन्?"

६येशूले जवाफ दिनुभयो, "तिमीहरू सबै कपटीहरू
हौं। यशैयाले तिमीहरूको विषयमा ठीकै भनेका छन्।
यशैयाले लेखेका छन्:

'यी मानिसहरूले तिनीहरूका ओठद्वारा मलाई आदर
गर्दछन्, तर तिनीहरूका हृदय मदेखि धेरै टाढा छन्।
७तिनीहरूको मप्रतिको उपासना अर्थहिन छ, किनभने
तिनीहरूले सिकाएका कुराहरू केवल मानिसहरूले बनाएका
नियममात्र हुन।' *यशैया २९:१३*

८तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञालाई त्यागेकाछौ, अनि
तिमीहरू मानिसहरूको परम्परा मान्दछौ।"

९तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू ठान्दछौ
तिमीहरू चलाख छौ। तिमीहरू आफ्नो परम्परालाई
कायम राख्न परमेश्वरको आज्ञालाई पर सार्छौ। १०मोशाले
भनेका छन्, 'तिमीहरूले आफ्नो आमा र बाबुलाई
आदर गर्नैपर्छ।' फेरि उनले भनेका छन्, 'कसैले
आफ्नो बाबु र आमाको खराब कुरा गर्छ भने त्यसलाई
मार्नु पर्छ।' ११तर तिमीहरू भन्छौ कि यदि कसैले
उसको बाबु र आमालाई भन्नेछ, 'ममा केही छ
जसलाई तपाईंहरूको सहायताको निम्ति प्रयोग गर्नसक्छु।
तर म तपाईंहरूको सहायताको निम्ति यसो गर्न चाहन्नँ
किनभने मैले यसलाई परमेश्वरलाई भेटीको रूपमा
अलग राखेकोछु।' १२तिमीहरू त्यस मानिसलाई भन
कि त्यसले आफ्ना बाबु र आमाको निम्ति केही गर्न
आवश्यकता छैन। १३यसकारण परमेश्वरले जे आदेश
गर्नु भएको छ, त्यो मान्न त्यति महत्वपूर्ण होइन भनी
सिकाउँछौ तर तिम्रो नियमहरू मानिसहरूले पछ्याउनु
अति महत्वपूर्ण छ। अनि त्यस्तै प्रकारले तिमीहरू पनि
यस्ता कुराहरू धेरै गर्छौ।"

१४येशूले फेरि भीड़हरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो।
उहाँले भन्नुभयो, "प्रत्येकले राम्ररी सुन्नु, मेरा कुरा
बुझ्नु पर्छ। म के भनिरहेछु। १५यस्तो केही कुरा छैन
जो कुनै मानिस भित्र बाहिरबाट पस्छ जसले उसलाई
अशुद्ध पार्छ। तर मानिसको भित्रबाट बाहिर आउने
कुराहरूले नै मानिसलाई अशुद्ध पार्न सक्छन्।" १६तिमीहरू
जसले मलाई सुनिरहेकाछौ, सुन।*

१७त्यसपछि येशूले भीड़लाई छाड़ेर घर जानुभयो।
चेलाहरूले उहाँलाई त्यो दृष्टान्त बारेमा सोधे। १८येशूले
भन्नुभयो, "के तिमीहरूलाई अझै पनि यो बुझ्न गाह्रो
परिरहेछ? के तिमीहरू जान्दैनौ कि कुनै मानिसमा जे
पनि बाहिरबाट पस्छ त्यसले उसलाई अशुध्द पार्न
सक्तैन? १९किनभने खाना मुटुभित्र जाँदैन तर भूँडीमा
जान्छ अनि तब यो शरीरबाट बाहिर नालीमा आउँछ।"
(जब येशूले यसो भन्नुभयो उहाँले यस कुरालाई स्पष्ट
पार्नु भयो कि सबै खाद्यपदार्थ सफा हुन्छन्।)

२०फेरि येशूले भन्नुभयो, "जे कुराहरू मानिसबाट
बाहिर निस्कन्छ त्यसैले उसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ।
२१सबै अशुद्ध कुरा मानिसका भित्रबाटै आउँछ ती
मानिसको हृदयबाट निस्कछ ती खराब विचार, व्यभिचार
पाप, चोरी, हत्या, २२वेश्यागमन, कुदृष्टि, स्वार्थीपन,
निन्दा, धोका, अश्लीलता, इर्ष्या, अभद्रता, अहंकार,
घमण्ड अनि मूर्खता हुन्। २३यी सबै दुष्ट कुराहरू
मानिसका भित्रबाटै निस्कन्छन अनि अशुद्ध
तुल्याउँछ।"

येशूद्वारा अयहूदी आइमाईलाई मद्दत

(मत्ती १५:२१-२८)

२४येशूले त्यो ठाउँ छाड़नु भयो अनि टायरको
जिल्लातिर जानुभयो। येशू त्यहाँको एउटा घरमा जानुभयो,
उहाँ त्यहीं नै भएको कुरा मानिसहरूले थाहा नपाओस्
भन्ने चाहनुहुन्थ्यो। त्यहाँ उहाँको उपस्थितिलाई गुप्त
राख्न सम्भव थिएन। २५एउटी आइमाईले येशू त्यहीं
हुनुहुन्छ भन्ने थाहा पाई। त्यसको छोरीलाई दुष्टात्मा
लागेको थियो। यसकारण त्यो आइमाई येशूकहाँ आएकी
थिई अनि उहाँका चरणमा परी।

२६त्यो आइमाई यहूदी थिइनन्। ती सिरियाको
फोनिसिय भन्ने ठाउँमा जन्मेकी यूनानी थिई। त्यसले
आफ्नो छोरीमा लागेको भूतात्मा भगाउन उहाँलाई
बिन्ती गरिन्।

२७येशूले त्यस आइमाईलाई भन्नुभयो, "केटा-
केटीहरूले खाने रोटी लिएर कुकुरहरूतिर फ्याँक्नु
उचित होइन, पहिले केटा-केटीहरूले जे जति खान्छन्
खाऊन्।"

२८आइमाईले भनी, "प्रभु, त्यो साँचो हो। तर
टेबल मुनिका कुकुरहरूले पनि केटा-केटीले छोड़ेका
खानेकुराहरू खान्छन्।"

२९तब येशूले त्यस आइमाईलाई भन्नुभयो, "यो
खूबै राम्रो जवाफ हो। यसर्थ तिमी जानसक्छौ। तिम्रो
छोरीलाई भूतात्माले छोड़िसकेको छ।"

३०त्यो आइमाई घर गई, अनि छोरीलाई ओछ्यानमा
पल्टिरहेकी देखी, भूतात्मा गई सकेको थियो।

बैह्रो मानिस येशूद्वारा निको भएको

३१त्यसपछि येशूले टायरको इलाका छोड़नुभयो अनि
साइडन भएर डिका पोलिस इलाका हुँदै गालील
तालतिर जानुभयो। ३२जब उहाँ त्यस ठाउँमा पुग्नुभयो,
केही मानिसहरूले उहाँकहाँ एकजना मानिसलाई लिएर
आए। त्यो मानिस बैह्रो र लाटो थियो। ती मानिसहरूले
उहाँलाई त्यो मानिसमा उहाँको हात राखेर निको
परिदिनुहोस् भनी बिन्ती गरे।

३३येशूले त्यस मानिसलाई भीडबाट उहाँसंगै अलग
लानुभयो। उहाँले आफ्नो हातका औंलाहरू त्यो मानिसको
कानहरूमा राख्नुभयो। त्यसपछि थुक्नुभयो अनि त्यो
मानिसको जिब्रो छुनुभयो। ३४येशूले आकाशमा हेर्नुभयो,
अनि उहाँले लामो सास लिनु भयो। उहाँले त्यस
मानिसलाई भन्नुभयो, "इफ्फाता!" (यसको अर्थ
"खोलिजा") ३५जब येशूले त्यसो गर्नुभयो, त्यस मानिसको
कान खोलिए अनि जिब्रो को वन्धन फुक्यो। अनि उ
स्पष्ट बोल्ने भयो।

३६येशूले यी सबै भएका घटनाहरूको बारे कसैलाई
नभन्नु भनेर तिनीहरूलाई कड़ा आज्ञा गर्नुभयो। उहाँले
सधैं नै मानिसहरूलाई आफ्नो बारेमा केही नभन्नु भनेर
आज्ञा गर्नु भएको छ। तर जति उहाँले मानिसहरूलाई
उहाँको विषयमा कसैलाई नभन्नु भन्नु भयो
त्यति नै मानिसहरूले भने। ३७मानिसहरू साँच्चै
चकित भए। तिनीहरूले भने, "येशूले जे पनि
गर्नु भएको छ उचित गर्नुभएको छ। येशूले बैह्रोलाई
पनि सुनसक्ने अनि लाटोलाई पनि बोल्न सक्ने बनाउनु
हुन्छ।"

येशूद्वारा चार हजार भन्दा अधिक मानिसलाई भोजन

(मत्ती १५:३२-३९)

८ अर्को एक समय येशूको साथमा धेरै मानिसहरू
थिए। मानिसहरूसँग खानेकुरा केही थिएन। अनि
उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो। २येशूले
भन्नुभयो, "यी मानिसहरू प्रति मलाई अति दया
लाग्छ। तीनदिनदेखि तिनीहरू मसँग छन्। अनि अहिलेसम्म
तिनीहरूसँग खानेकुरा केही छैन। ३म तिनीहरूलाई
भोकै तिनीहरूको घर पठाउन सक्तिन किनभने, तिनीहरू
बाटामा नै बेहोश हुनेछन्। कतिजना त यहाँदेखि धेरै
टाढ़ामा बस्ने हरून्छन्।"

पद १६ यूनानी लिपिहरूमा पद १६ मा पाइन्छ:

४येशूका चेलाहरूले भने, "तर हामी कुनै पनि
शहरभन्दा टाढ़ा छौं। यति धेरै मानिसहरूको लागि त्यत्ति
धेरै रोटीहरू कहाँ पाइएला?"
५तब येशूले तिनीहरूलाई सोध्नु भयो, "तिमीहरूसँग
कतिवटा रोटीहरू छन्?"
चेलाहरूले जवाफ दिए, "हामीहरूसँग सातवटा रोटीहरू
छन्।"
६येशूले तिनीहरू सबैलाई भूइँमा बस्ने निर्देशन
दिनुभयो। उहाँले सातवटा रोटीहरू लिएर परमेश्वरलाई
धन्यवाद चढ़ाउनुभयो, अनि रोटीहरू टुक्रा पार्नु भयो
अनि चेलाहरूलाई ती रोटीहरू मानिसहरूलाई बाँढ़न
दिनुभयो चेलाहरूले त्यसै गरे। ७चेलाहरूसँग केही
माछाहरू पनि थिए। येशूले तिनीहरूको लागि परमेश्वरलाई
धन्यवाद चढ़ाउनुभयो अनि चेलाहरूलाई ती मानिसहरूलाई
बाँढ़न भन्नु भयो। ८सबै मानिसहरूले खाए अनि तृप्त
भए। तब उब्रिएका रोटीका टुक्राहरू चेलाहरूले बटुलेर
सात टोकरी भरे। ९प्राय: त्यहाँ भएका चार हजार
मानिसहरूले भोजन गरे। तिनीहरूले खाइसके पछि,
येशूले तिनीहरूलाई घरमा जाऊ भन्नुभयो। १०त्यसपछि
उहाँ आफ्ना चेलाहरूसँग डुङ्गामा चढ़ेर दलमनुथाको
जिल्लातिर जानुभयो।

फरिसीहरूले येशूको परीक्षा लिने प्रयास गरे

(मत्ती १६:१-४)

११फरिसीहरू येशूकहाँ आए अनि उहाँलाई केही
प्रश्नहरू सोधे। तिनीहरूले येशूको जाँच लिन चाहन्थे।
तिनीहरूले येशू परमेश्वरबाट आउनु भएको हो भनी
प्रमाणको निम्ति उहाँलाई चमत्कार गर्नुभने। १२येशूले
लामो सास लिनु भयो अनि भन्नुभयो, "तिमीहरूले
किन प्रमाणको रूपमा चमत्कार हेर्न चाहेको? म
तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। कुनै यस्तो चमत्कार प्रमाणको
रूपमा तिमीहरूलाई देखाइने छैन।" १३तब येशूले
तिनीहरूलाई छोड़नुभयो र डुङ्गामा चढ़्नु भयो अनि
समुद्रको अर्को तिर जानुभयो।

येशूद्वारा यहूदी प्रमुखहरूलाई चेतावनी

(मत्ती १६:५-१२)

१४डुङ्गामा भएको बेला चेलाहरूसँग खाली एउटा
रोटी थियो। तिनीहरूले आफूसित धेरै रोटीहरू लैजान
बिर्सेका थिए। १५येशूले तिनीहरूलाई सतर्क गराउनु
भयो, "होशियार बस! फरिसीहरूको खमीर र हेरोदको
खमीरबाट आफूलाई रक्षा गर।"
१६चेलाहरूले यस कुराको अर्थ बारे चर्चा गरे।
तिनीहरूले भने, "उहाँले यसो भनेको कारण हामीसँग
रोटी छैन भन्नु भएको हो।"
१७चेलाहरूले रोटीकै बारेमा कुरा गरिरहेको हो भन्ने
येशूले थाहा पाउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,
"रोटी छैन भन्ने बारेमा तिमीहरू किन बात गरिरहेछौ?
अझसम्म तिमीहरूले नदेखेको अनि नबुझेको? तिमीहरू
बुझ्न सक्तैनौ? १८के तिमीहरूको आँखाहरूले देख्न
सक्तैन? के तिमीहरूको कानहरूले सुन्न सक्तैन? के
तिमीहरूलाई थाहा छैन, कि हामीसित प्रशस्त रोटी
नहुँदा मैले के गरे! १९मैले पाँचवटा रोटीलाई पाँच
हजार मानिसहरूको माझमा बाँड़ेको थिएँ तिमीहरूलाई
थाहा छैन? कति टोकरी भरियो थाहा छैन? उब्रेका
रोटीहरू बटुल्यौ?"
चेलाहरूले उत्तर दिए, "हामीले बाह टोकरी खाना
बटुल्यौं।"
२०"अनि त्यो पनि सम्झ कि मैले सातवटा रोटीलाई
चारहजार जना मानिसहरूमाझ बाँड़ेको थिएँ। कतिवटा
टोकरीहरूमा उब्रेका रोटीहरू बटुलेका थियौ त्यो
तिमीहरूलाई थाहा छ?"
चेलाहरूले उत्तर दिए, "हामीले सात टोकरी
बटुल्यौं।"
२१फेरि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "यसकारण
मैले गरेका ती कुराहरू सम्झ, तर अझै तिमीहरूले
बुझ्न सकेका छैनौ?"

बेत्सैदामा अन्धो मानिस निको भएको

२२येशू र उहाँको चेलाहरू बेत्सैदामा आउनु भयो।
कोही मानिसहरूले एउटा अन्धा मानिसलाई येशूकहाँ
ल्याए, र त्यसलाई छोइदिनुहोस् भनेर बिन्ति गरे।
२३अनि येशूले अन्धो मानिसको हात समातेर उसलाई
गाउँ बाहिर लैजानु भयो। त्यस मानिसका आँखाहरूमा
थुक्नु भयो अनि आफ्ना हातहरू त्यसमाथि राख्नु भयो,
अनि अन्धालाई सोध्नुभयो, "तिमीले देख्न सक्छौ अहिले?"
२४उनले माथि हेरे अनि भने, "म मानिसहरूलाई
रूखहरूजस्तै, हिँड़िरहेको देख्छु।"
२५फेरि येशूले आफ्नो हात त्यसको आँखा माथि
राख्नुभयो, तब त्यो मान्छेले आफ्नो आँखा पूरा खोल्यो।
उसले आफ्नो दृष्टि फेरि प्राप्त गऱ्यो, अनि उसले सबै
कुरा स्पष्ट देख्यो। २६येशूले त्यसलाई घर जाऊ भनेर
पठाउनु भयो अनि भन्नुभयो "शहरमा नजाऊ।"

पत्रुस अनुसार येशू नै ख्रीष्ट हुन्

(मत्ती १६:१३-२०; लूका ९:१८-२१)

२७येशू र चेलाहरू सिजरिया फिलिप्पीका
गाउँहरूमा जानुभयो। बाटोमा जाँदै गर्दा, येशूले आफ्ना
चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, "मानिसहरूले म को हुँ भनी
भन्दछन्?"
२८चेलाहरूले उत्तर दिए, "कति मानिसहरूले तपाईंलाई
बप्तिस्मा दिने यूहन्ना हुन् भन्छन्। कति मानिसहरूले
तपाईंलाई एलिया भन्दछन्। अनि अरू-कसैले तपाईंलाई
अगमवक्ताहरूमा एकजना हुन् भन्दछन्।"

२९त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरू म
को हुँ भनी भन्दछौ?”
पत्रुसले जवाफ दिए, “ तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।”
३०येशूले चेलाहरूलाई कड़ासित भन्नुभयो, “कसैलाई
म को हुँ भनेर नभन्नू।”

येशू भन्नुहुन्छ उहाँ मर्नु पर्छ

(मत्ती १६:२१-२८; लूका ९:२२-२७)

३१त्यसपछि उहाँले चेलाहरूलाई सिकाउन शुरू गरे
कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्टहरूको सामना गर्नुपर्छ।
येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो, कि यहूदी बूढ़ाहरू,
मुख्य प्रधानहरू तथा शास्त्रीहरूले मानिसको पुत्रलाई
अस्वीकार गर्नेछन्। उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो,
कि मानिसको पुत्र मारिनु पर्छ अनि मरेको तीन
दिनपछि बौरी उठ्नेछन्। ३२येशूले पछि घट्ने प्रत्येक
घटनाहरूको बारेमा तिनीहरूलाई भन्नुभयो। उहाँले कुनै
कुरालाई गुप्त राख्नु भएन। पत्रुसले येशूलाई अलग्ग
लगे अनि येशूले भनेका कुराहरूको आलोचना गरे।
३३तर येशू फनक्क फर्के र चेलाहरूलाई हेर्नु भयो।
अनि उहाँले पत्रुसलाई हकार्नुभयो। अनि उहाँले पत्रुसलाई
भन्नुभयो, “शैतान! मदेखि टाढ़ो बस्! परमेश्वरले
सोच्नु भए जस्तो तिमीले सोच्दैनौ। तिमीले मानिसहरूले
जस्तै सोच्छौ।”
३४तब येशूले मानिसहरूलाई आफूकहाँ
बोलाउनुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि त्यहीं थिए। अनि
उहाँले भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई अनुसरण
गर्न चाहन्छ भने, त्यसले स्वयंलाई ‘अस्वीकार’ गरोस्
उसले आफूलाई दिइएका क्रूस (कष्टहरू)-लाई ग्रहण
गर्नुपर्छ, अनि मलाई पछ्याउनु पर्छ। ३५जसले आफ्नो
प्राण बँचाउन चाहन्छ, उसले त्यो गुमाउनु पर्नेछ। अनि
जसले ममाथि र सुसमाचारको लागि उसको जीवन
गुमाउने गर्दछ उसले मात्र आफ्नो जीवनलाई बचाउँन
सक्नेछ।
३६किनभने मानिसले सारा संसार हात पारेर पनि
आफ्नो आत्मा गुमायो भने त्यसलाई के फायदा भयो?
३७किनभने आफ्नो आत्मा फिर्ता पाउनको निम्ति
मानिसले केही पनि तिर्न सक्तैन। ३८अहिले जो
बाँचिरहेका छन्, तिनीहरू अत्यन्त पापमय अनि नराम्रो
समयमा बाँचिरहेका छन्। यदि कोही म र मेरो
वचनदेखि शर्माउँछ भने म पनि ती मानिससँग शर्माउँछु।
उँ त्यत्तिबेला लज्जित हुन्छ जब म पिताको पूर्ण
महिमामा र पवित्र दूतगणसँग आउनेछु।”
९ त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई
साँचो भन्दछु, यहाँ उभिरहेका मध्ये कोही
मानिसहरूले मर्नभन्दा अघिबाटै परमेश्वरको राज्य
आएको देख्नेछन्। परमेश्वरको राज्य शक्तिमा आएको
देख्नेछन्।”

येशू मोशा र एलियासँग

(मत्ती १७:१-१३; लूका ९:२८-३६)

२छ दिनपछि येशू, पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई
लिएर अग्लो डाँड़ामा जानुभयो। त्यहाँ तिनीहरू मात्र
थिए। जब ती चेलाहरूले उहाँलाई हेरिरहेका थिए,
त्यहाँ येशूको रूप नै बद्लियो। ३येशूको लुगाफाटा
उज्यालो अनि चम्किलो भयो। लुगाफाटा यतिसम्म
उज्यालो र सेतो भए, कि पृथ्वीको कुनैपनि सेतो
पार्नेले त्यति सेतो पार्न सक्तैन। ४जब तिनीहरूले
हेरिरहेका थिए दुइजना मानिसहरू हाजिर भए, अनि
तिनीहरू येशूसित बात गरिरहेका थिए। ती मोशा र
एलिया थिए। ५पत्रुसले येशूलाई भने, “गुरूज्यू, हामीलाई
यसबेला यहाँ भएको असल छ। हामी यहाँ तपाईंकोलागि,
मोशाको लागि र एलियाको लागि पाल बनाउँछौ।”
६के भन्नु पर्नेहो सो पत्रुसलाई थाहा भएन किनभने उ
आफै र अरू दुइजना चेलाहरू डराएका थिए।
७त्यसपछि बादल आएर उनीहरूलाई ढाक्यो। बादलबाट
एउटा आवाज आयो, अनि भन्यो, “यो मेरो प्यारो पुत्र
हो, अनि म उसलाई माया गर्छु। उसले भनेको पालन
गर!”
८अचानक जव पत्रुस, याकूब र यूहन्नाले वरिपरि
हेरे तिनीहरूले त्यहाँ कसैलाई पनि देखेनन्। येशू मात्र
उनीहरूसित थिए। ९येशू अनि चेलाहरू डाँड़ाबाट
ओर्लँदै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो,
“डाँड़ामा देखेका कुराहरूलाई तिमीहरूले कसैलाई नभन्नू।
मानिसको पुत्र मृत्युबाट बौरी नउठेसम्म पर्ख। त्यसपछि
तिमीहरूले यहाँ जे देख्यौ ती मानिसहरूलाई भन्न
सक्छौ।”
१०तब चेलाहरूले येशूको कुरा माने अनि तिनीहरूले
देखेका कुराहरू नभन्ने भए। तर तिनीहरूले येशूले
भन्नु भएको “मृत्युदेखि बौरनु” भन्ने कुराको अर्थको
विषयमा तिनीहरू स्वयं माझ बहस गर्दैथिए। ११तब
तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “किन शास्त्रीहरूले पहिला
एलिया आउनुपर्छ भनेका होलान्?”
१२येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो सत्य हो कि एलिया
पहिले आउँनेछन्। एलिया आउँनेछ अनि सबै कुरा
जस्तो हुनुपर्छ त्यस्तै व्यवस्था गर्नेछ। तर धर्मशास्त्रमा
यो किन लेखिएको छ कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्ट
भोग्नु पर्नेछ, अनि मानिसहरूले उ प्रति किन खुबै
नराम्रो व्यवहार गर्नेछन्? १३तर म तिमीहरूलाई भन्दछु,
एलिया पहिल्यै नै आइसकेका छन्। अनि मानिसहरूले
तिनीहरूले चाहे जति उनी प्रति गरे। धर्मशास्त्रमा
ऊमाथि यस्तै घटनाहरू हुनेछ भनेर लेखिएको छ।”

येशूद्वारा रोगी केटो निको भयो

(मत्ती १७:१४-२०; लूका ९:३७-४३)

१४त्यसपछि येशू, पत्रुस, याकूब अनि यूहन्ना अरू

चेलाहरूसित सामेल भए। उनीहरूले धेरै मानिसहरू
आफ्ना वरिपरि देखे। चेलाहरूसँग शास्त्रीहरूको बहस
चलिरहेको थियो। १५जब मानिसहरूले येशूलाई देखे,
तिनीहरू अत्यन्त छक्क परे। उहाँको स्वागत गर्न
तिनीहरू दौड़िए।
१६येशूले प्रश्न गर्नुभयो, "शास्त्रीहरूसँग तिमीहरू
के को बारेमा बहस गरिरहेका थियौ?"
१७भीड़बाट एकजना मानिसले जवाफ दियो, "हे
गुरूज्यू, मैले तपाईंकहाँ मेरो छोरो ल्याएको छु। मेरो
छोरालाई दुष्टात्मा लागेको छ। त्यो दुष्टात्माले मेरो
छोरोलाई बोल्न धेरै नै वाधा दिइरहेको छ। १८त्यो
दुष्टात्माले मेरो छोरोलाई आक्रमण गर्छ अनि भूँइमा
बजार्छ। मेरो छोरोले मुखबाट फींज निकाल्छ, दाह्रा
किटछ, अनि कड़ा हुन्छ। मैले तपाईंको चेलाहरूलाई
मेरो छोराबाट त्यस दुष्टात्मालाई हटाइ दिउन् भनी
बिन्ती गरें, तर तिनीहरूले सकेनन्।"
१९येशूले उत्तर दिनुभयो, "तिमीहरूले विश्वास नै
गर्दैनौ। तब कतिबेर म तिमीहरूसँग बस्नसक्छु।
तिमीहरूसँग कतिबेर धैर्य लिएर म बस्नसक्छु? त्यो
ठिटोलाई मकहाँ ल्याओ।"
२०त्यसपछि चेलाहरूले त्यो ठिटोलाई येशूकहाँ ल्याए।
जब दुष्ट आत्माले येशूलाई देख्यो, त्यसैबेला त्यसले
ठीटोलाई आक्रमण गऱ्यो। ठिटो भूइँमा लड्यो अनि
छटपटाउन लाग्यो। त्यसले मुखबाट फीँजहरू निकालिरहेको
थियो।
२१येशूले त्यस ठिटोको बाबुलाई सोध्नु भयो, "कहिले
देखि यो ठिटो पिड़ित छ?"
बाबुले जवाफ दिए, "बाल्यकाल देखि नै। २२दुष्टात्माले
घरि-घरि त्यसलाई आगोमा अनि पानीमा पछारेर मार्न
खोज्छ। यदि तपाईंले त्यसका निम्ति केही गर्नसक्नु
हुन्छ भने कृपया हामीमाथि, दया गरी मदत गर्नुहोस।"
२३येशूले ठिटोको बाबुलाई भन्नुभयो, "'तिमीले
भन्यौ, 'यदि तपाईंले सक्नुहुन्छ भने?' यदि कसैले
विश्वास गऱ्यो भने हरेककुरा सम्भव हुन्छ।"
२४त्यस ठिटोको बाबु चाँहि यो सुनेर खूबै उत्तेजित
भयो। त्यसले भन्यो, "म विश्वास गर्छु। मेरो विश्वास
अझ बढ़ाउनमा मलाई मदत गर्नुहोस्।"
२५येशूले देख्नु भयो कि धेरै मानिसहरू त्यहाँ के
भइरहेको होला भनेर हेर्नलाई आइरहेका थिए। तब
उहाँले दुष्टात्मालाई हकार्दै भन्नुभयो, "तँ दुष्टात्माले यो
केटोलाई बहिरो अनि लाटो तुल्याएको छस्। म तँलाई
आज्ञा गर्दछु, कि त्यो ठिटोबाट बाहिर निक्लिहाल अनि
अब कहिले पनि भित्र नपस्।"
२६त्यो दुष्टात्मा करायो। ठिटोलाई तल भूइँमा
पछाऱ्यो। अनि त्यो उसको शरीरबाट बाहिर निस्कियो।
ठिटोलाई मरेको जस्तै देखियो। मानिसहरूले भने, "त्यो
त मऱ्यो।" २७तर येशूले ठिटोको हात समात्नु भयो
अनि त्यसलाई उठ्नलाई मदत गर्नुभयो। २८त्यसपछि
येशू घरतर्फ लाग्नुभयो। उहाँका चेलाहरू मात्र उहाँसँग
थिए। तिनीहरूले भने, "हामीले त्यो दुष्टात्मालाई बाहिर
निकाल्न नै सकेनौ, किन होला?"
२९येशूले भन्नुभयो, "त्यस प्रकारको दुष्टात्मालाई
खाली प्रार्थना गरेर मात्र बाहिर निकाल्न सकिन्छ।"

येशूले आफ्नो मृत्यु बारे भन्नुभयो

(मत्ती १७:२२-२३; लूका ९:४३-४५)

३०त्यसपछि येशू अनि उहाँका चेलाहरूले त्यस ठाउँ
छोड़नुभयो। तिनीहरू गालील भएर गए। तर येशूले
उनीहरू कहाँ छन् भनेर मानिसहरूले पत्तो नपाओस्
भन्ने चाहेका थिए। ३१येशूले उनको चेलाहरूलाई मात्र
सिकाउन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,
"मानिसको पुत्रलाई मार्न मानिसहरूका हातमा
सुम्पिदिनेछन्। तीन दिनपछि म मृत्युबाट बौरी उठ्नेछु।"
३२तर चेलाहरूले केही बुझेनन् कि येशूले के भन्नुभएको
हो। अनि उहाँले के भन्नुभएको हो भनेर सोध्न डराए।

येशू भन्दछन को महान हो

(मत्ती १८:१-५; लूका ९:४६-४८)

३३येशू र आफ्ना चेलाहरू कफर्नहुम जानुभयो। जब
उनीहरू एउटा घरमा थिए। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई
सोध्नुभयो, "यात्रा गर्दै गर्दा तिमीहरूले के बहस गर्दै
थियौ?" ३४तर चेलाहरूले जवाफ दिएनन्, किनभने
तिनीहरूले बाटोमा कुरा गर्दै आउँदा उनीहरूको माझमा
सब भन्दा महान को होला भन्ने कुराको चर्चा भएको
थियो।
३५येशू बस्नु भयो अनि बाह्रजना प्रेरितहरूलाई
आफूकहाँ बोलाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "यदि कसैले
आफूलाई पहिलो बनाउन चाहन्छ भने, उसले आफूलाई
अरू मानिसहरूलाई भन्दा अन्तिम मानिस बनाउनु पर्छ
अनि अरू सबैको सेवा गर्नुपर्छ।"
३६त्यसपछि येशूले एउटा सानो बालकलाई लिएर
आउनु भयो। उहाँले त्यस बालकलाई चेलाहरू अघि
उभ्याउनु भयो। उहाँले बालकलाई आफ्नो काखमा
लिनुभयो अनि भन्नुभयो, ३७"यदि कसैले मेरो नाममा
यस्तो बालकहरूलाई ग्रहण गर्छ भने, त्यस मानिसले
मलाई पनि ग्रहण गरेको बराबर हुन्छ। यदि कसैले
मलाई स्वीकार गर्छ भने, त्यसले जसले मलाई पठाउनु
भयो उसलाई पनि स्वीकारेको हुनेछ।"

जो तिमीहरूको विरुद्धमा छैन, त्यो तिमीहरूपट्टि छ

(लूका ९:४९-५०)

३८त्यसकारण यूहन्नाले भने, "गुरूज्यू, हामीले एकजना
मानिसलाई तपाईंको नाम लिएर अर्को मानिसमा भएको
भूतहरू भगाउँदै गरेको भेट्यौ। त्यो हामीमध्ये कोही

पनि थिएन। त्यसैले, त्यसलाई हामीले रोक्यौं, किनभने त्यो हाम्रो दलको मानिस थिएन।"

३९येशूले भन्नुभयो, "त्यसलाई नरोक। यदि मेरो नाममा कसैले शक्तिपूर्ण कामहरू गर्छ भने उसले मेरो बारेमा खराब कुरा गरेको हुँदैन। ४०यदि कोही मानिस हाम्रो विरुद्धमा छैन भने उ हामीसित छ। ४१म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीलाई ख्रीष्टको मानिस मानेर यदि कसैले एक कचौरा पानी दिई सहायता गर्छ भने, उसले आफ्नो इनाम कहिल्यै गुमाउनेछैन्।

पापको बारेमा येशूको चेतावनी

(मत्ती १८:६-९; लूका १७:१-२)

४२"यदि यी मध्ये कुनै एउटा सानो बालकले ममा विश्वास गर्दछ अनि अर्कोले त्यसलाई पाप गर्न लाउँछ भने उसको लागि यो राम्रो हुनेछ कि आफ्नो घाँटीमा जाँतो बाँधेर समुद्रमा हाम फालोस्। ४३यदि तिमीहरूको हातले तिमीहरूलाई पाप गराउँछ भने, त्यसलाई काटिदेऊँ। तिमी दुबैं हातसित नरकमा जानु भन्दा एउटै हात लिएर अलस जीवन जीउनु चाँही उत्तम हो। त्यो सल्केको आगो जस्तो हो कहिल्यै निभ्दैन। ४४*

४५यदि तिम्रो खुट्टाले तिमीलाई पाप गर्न लाउँछ भने त्यसलाई काटिदेऊ। तिम्रो शरीरको एक अग बिना परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु, दुवै खुट्टा भएर नरकमा जानु भन्दा उत्तम हो। ४६*

४७यदि तिम्रो आँखाले तिमीलाई पाप गराउँछ भने त्यसलाई निकाल। तिम्रा निम्ति एउटा आँखा लिएर परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु, दुईवटै आँखासंग नरकमा फ्याँकिइनु भन्दा उत्तम हो। ४८नरकमा जसलाई कीरा लाग्दछ त्यो कहिल्यै मर्दैन। नरकमा, आगो पनि कहिल्यै निभ्दैन। ४९तिमीहरू प्रत्येक मानिस आगोले दण्डित हुनेछौ।

५०"नून राम्रो हुन्छ। यदि नूनले नूनको स्वाद नै हराएको छ भने त्यसलाई फेरि नूनिलो बनाउन सकिँदैन। यसैले असल बन, अनि एका-अर्कामा शान्ति कायम राख।"

येशूद्वारा विवाहविच्छेद बारे शिक्षा

(मत्ती १९:१-१२)

१० त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ छाड्नुभयो। उहाँ यहूदियाको र इलाका औ यर्दन नदीको पारिपट्टि जानुभयो। फेरि अनेकौं मानिसहरू उहाँ भएकहाँ आए, अनि उहाँले अघि झैं मानिसहरूलाई सिकाउनुभयो।

२केही फरिसीहरू येशूकहाँ आएर येशूलाई परीक्षा लिने कोशिश गरे। तिनीहरूले उहाँलाई भने, "के कुनै मानिसले आफ्नो पत्नीसँग विवाह विच्छेद गर्नु उचित हो?"

३येशूले उत्तर दिनुभयो, "मोशाले तिमीहरूलाई कस्तो आज्ञा पालन गर्नु भन्नुभएको छ?"

४फरिसीहरूले भने, "मोशाले अनुमति दिए कि मानिसले एउटा विवाह विच्छेद पत्र लेखेर आफ्नो स्वास्नीसँग विवाहविच्छेद गर्न सक्छ।"

५येशूले भन्नुभयो, "मोशाले त्यो आज्ञा तिमीहरूलाई नै लेखिदिएको हो। किनभने परमेश्वरको शिक्षा ग्रहण गर्न तिमीहरूले चाहेकाछैनौ। ६तर जब परमेश्वरले संसार बनाउनु भयो, 'उहाँले मानिसहरूलाई पुरूष र स्त्रीको रूपमा बनाउनुभयो।' ७'त्यसकारण कुनै मानिस आफ्नो बाबु र आमा त्याग्छ र आफ्ना स्वास्नीसँग बस्छ। ८अनि तब ती दुइजना एक हुन्छन्।' ९यसकारण मानिसहरू अलग हुँदैन जसलाई परमेश्वरले एक बनाएका छन्। तिनी दुइजना रहँदैनन्, एक हुन्छन्।"

१०त्यसपछि, येशू र चेलाहरू एउटा घरभित्र थिए। चेलाहरूले येशूलाई फेरि विवाहविच्छेद बारे सोधे। ११उहाँले भन्नुभयो, "यदि कुनै मानिसले आफ्नी पत्निसँग विवाह विच्छेद गर्छ, अनि अर्की स्त्रीसँग विवाह गर्छ भने त्यसले आफ्नी पत्नीसँग व्यभिचारको पाप गरेको ठरिन्छ। १२त्यसरी यदि कुनै स्त्रीले आफ्नो लोग्नेसँग विवाह विच्छेद गर्छे अनि अर्को लोग्नेसँग विवाह गर्छे भने त्यो पनि व्यभिचार हो।"

येशूद्वारा बालकहरूलाई ग्रहण

(मत्ती १९:१३-१५; लूका १८:१५-१७)

१३मानिसहरूले तिनीहरूको बालकहरूलाई येशू समक्ष ल्याए, ताकि उहाँले तिनीहरूलाई छोइदिऊन। तर चेलाहरूले मानिसहरूलाई बालकहरू लिएर आएकोमा हकारे। १४त्यहाँ जे घटना घट्यो येशूले देख्नुभयो। उहाँले बालकहरूलाई उहाँकहाँ नआउनु भनेर रोकेकोमा क्रोध प्रकट गर्नुभयो। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "साना बालकहरूलाई मकहाँ आउन देऊ। तिनीहरूलाई नरोक, किनभने परमेश्वरको राज्य तिनीहरूको नै हो जो यी बालकहरू जस्तै छन्। १५म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूले परमेश्वरको राज्यलाई ग्रहण गर्नै पर्दछ, जसरी सानो बालकले दिइएको कुरा स्वीकार्दछ, नत्र भने तिमीहरू कहिल्यै त्यहाँ पस्न पाउने छैनौ।" १६त्यसपछि येशूले ती बालकलाई आफ्नो काखमा लिनुभयो। उहाँले आफ्नो हातहरू तिनीहरूमाथि राख्नुभयो अनि आशीर्वाद दिनुभयो।

एकजना धनी मानिस येशूलाई पछ्याउन नचाहेको

(मत्ती १९:१६-३०; लूका १८:१८-३०)

१७येशू हिड़न लाग्नु भयो, त्यसैबेला एउटा मानिस

पद ४४ यूनानी प्रतिलिपि मर्कूस ४८ मा जस्तै लेखिएको छ।

पद ४६ यूनानी प्रतिलिपि मर्कूस ४८ मा जस्तै लेखिएको छ।

दगुर्दै आयो, येशूको अघि घुँड़ा टेक्यो। त्यस मानिसले
उहाँलाई भन्यो, ‘हे असल गुरूज्यू, अनन्त जीवन प्राप्त
गर्नलाई मैले के गर्नुपर्छ?”
१८येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीले मलाई किन
असल भन्दैछौ? कुनै मानिस असल छैन। खाली
परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ। १९यसैले म तिम्रो
प्रश्नको उत्तर दिन्छु। तिमी आज्ञाहरू त जान्दछौ:
‘तिमीले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन, कसैलाई व्यभिचार
गर्नु हुँदैन, चोर्नु हुँदैन, झूटो साक्षी दिनु हुँदैन, अरूलाई
ठग्नु हुँदैन, तिमीले आफ्नो बाबु र आमालाई आदर
गर्नैपर्छ।’”
२०त्यो मानिसले भन्यो, “गुरूज्यू, मैले यी सब
आज्ञाहरू मेरो बालकपनदेखि नै पालन गर्दै आएको
छु।”
२१येशूले त्यस मानिसलाई फर्केर हेर्नुभयो। उहाँले
त्यसलाई प्रेम दर्शाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीले
पालन गर्नु पर्ने अझै एक अर्को आज्ञा छ। जाऊ अनि
आफ्नो सबै चीजहरू बेचिदेऊ, गरीब मानिसहरू माझ
त्यो पैसा बाँड़िदेऊ। यसको निम्ति स्वर्गमा तिमीलाई
इनाम मिल्नेछ। त्यसपछि मकहाँ आऊ, अनि मलाई
पछ्याऊ।”
२२जब त्यस मानिसले येशूबाट यी सबै कुरा सुने
उसको अनुहार अँध्यारो भयो। त्यो मानिस दुःखी बन्यो,
किनभने त्यो खुबै धनी थियो आफ्नो धन गुमाउन
चाहदैन्थयो।
२३त्यसपछि येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई हेर्नुभयो
अनि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्यमा
पस्नुलाई एकजना धनी मानिसलाई निकै गाह्रो पर्छ!”
२४अनि येशूका कुरामा चेलाहरू अचम्भित भए।
तर येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नु भयो! “हे मेरो
नानीहरू, परमेश्वरको राज्यमा पस्नु अति गाह्रो छ।
२५धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यभित्र पस्नुभन्दा
ऊँटलाई सियोको नाथ्रीबाट छिरेर जानु सजिलो छ।”
२६चेलाहरू अति अचम्मित भए, अनि एक-अर्कामा
चर्चा गर्न लागे, “त्यसो भए को चाँहि पस्नुसक्छ?”
२७येशूले चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो,
“मानिसहरूको निम्ति यी सब असम्भव छ, तर यी सबै
परमेश्वरमा असम्भव छैन। किनभने, परमेश्वरको निम्ति
यी सबै सम्भव छ।” २८पत्रुसले येशूलाई भने, “हामीले
सब त्याग्यौ अनि तपाईंको अनुशरण गर्‍यौं।”
२९येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु।
प्रत्येक मानिस जसले मेरो निम्ति आफ्नो घर, दाज्यूभाई,
दिदी-बहिनी, आमा-बाबु, बालकहरू वा खेत-जमीन
छोड़ेर सुसमाचारमा लागेको छ ३०उसले आफूले त्यागेको
भन्दा सयौं गुणा अधिक पाउनेछ। यहाँ यस संसारमा
त्यस मानिसले घरहरू दाज्यूभाइहरू, दिदी-बहिनीहरू,
आमाहरू, बालकहरू अनि खेत सबै पाउनेछ। यी
सहित उसले यातना पाउने छ, र तब आउनेवाला
समयमा उसले अनन्त-जीवन पाउनेछ। ३१अहिल जो
धेरै छन् अगाड़ि भविष्यमा तिनीहरू अन्तमा पर्नेछन्।
अनि अहिले धेरै जो अन्तमा छन् तिनीहरू भविष्यमा
अगाड़ि हुने छन्।”

येशू आफ्नो मृत्युबारे फेरि चर्चा गर्नुहुन्छ

(मत्ती २०:१७-१९; लूका १८:३१-३४)

३२येशू साथमा भएका अरु मानिसहरूसँग यरूशलेम
गइरहनु भएको थियो। उहाँले मानिसहरूको अगुवाइ
गरिरहनु भएको थियो। येशूका चेलाहरू चकित भइरहेका
थिए। अनि जो मानिसहरू तिनीहरूका पछि-पछि थिए
तिनीहरू भने डराइरहेका थिए। उहाँले बाह्रजना
प्रेरितहरूलाई फेरि भेला गर्नुभयो, अनि तिनीहरूलाई
भन्न लाग्नु भयो, उहाँलाई के हुनेवाला छ? ३३येशूले
भन्नुभयो, “हामीहरू यरूशलेम जाँदैछौं। मानिसको
पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका अघि
सुम्पिइने छन्। तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई मृत्यु दण्ड
दिनेछन्। तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई गैर-यहूदीहरूलाई
सुम्पनेछन्। ३४तिनीहरूले उहाँलाई थुक्नेछन्, कोर्रा
लाउने छन्, अनि उहाँलाई मार्नेछन्। तर उहाँको
मृत्युको तीन दिनपछि, फेरि उहाँ बौरी उठ्नुहुनेछ।”

याकूब र यूहन्ना आफ्नो निम्ति अनुरोध गर्छन्

३५त्यसपछि जब्दीका छोराहरू, याकूब र यूहन्ना
उहाँ कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “गुरूज्यू तपाईंले
हाम्रो निम्ति हामी जे चाहन्छौ सो गरिदिनुहोस्।”
३६येशूले भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई के गरेको
तिनीहरू चाहन्छौ?”
३७तिनीहरूले भने, “जब हामी तपाईंको महिमामा
आउँछौ हामी एक जनालाई तपाईंको दाहिनेतिर अनि
अर्कोलाई तपाईंको देब्रेतिर बस्ने अनुमति दिनुहोस्।”
३८येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले बुझ्दैनौ कि तिमीहरू
के मागिरहेका छौ। के मैले भोग्नु पर्ने जस्तै कष्टहरू
तिमीहरूले सहन गर्नसक्छौ? अथवा जुन बप्तिस्मा मैले
लिएको छु, त्यो बप्तिस्मा तिमीहरू लिन सक्छौ?”
३९छोरोहरूले जवाफ दिए, “अवश्य, हामी सक्छौं।”
येशूले छोरोहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चैनै तिमीहरूले
पनि मैले सहनुपर्ने जस्तै कष्टहरू सहन्छौ, मैले लिए
जस्तै बप्तिस्मा तिमीहरूले पनि लिन्छौ। ४०तर म मेरो
दाहिने वा देब्रेपट्टि कसलाई बसाउनु पर्ने हो त्यो चुन्न
सक्तिनँ। यी स्थानहरू अरूका निम्ति हुन्। तिनीहरूकै
निम्ति ती ठाउँहरू तयार पारिएका हुन्।”
४१अरू दशजना चेलाहरूले यी सबै सुने। तिनीहरू
याकूब र यूहन्नासँग रिसाए। ४२येशूले सबै चेलाहरूलाई
उपस्थित हुन बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “गैर-
यहूदीहरूको पनि आफ्ना मानिसहरू छन् तिनीहरूलाई

शासकहरू भनिन्छ। तिमीहरूले जान्दछौ कि तिनीहरूले
आफ्ना शक्तिको प्रभाव देखाउँदछन्। अनि तिनीहरूका
प्रमुखहरूले आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिहरू मानिसहरूमा प्रयोग
गर्न मन पराउँछन्। ४३तर तिमीहरूसँग यस्तै अभ्यास
चाँहि हुँदैन। यदि तिमीहरू मध्ये कोही महान पुरुष हुन
चाहन्छौ भने तब उ तिमीहरूको नोकर हुनुपर्छ।
४४यदि तिमीहरूमध्ये कोही प्रमुख बन्न चाहन्छौ भने उ
सबैको कमारो हुनुपर्छ। ४५त्यसरी नै, मानिसको पुत्र
सेवा लिनु होइन, तर सेवा गर्नु आएको हो। मानिसको
पुत्र उनको आफ्नै जीवन दिन अनि अरू धेरै मानिसलाई
बँचाउन आएका हुन्।"

येशूद्वारा अन्धो मानिस निको

(मत्ती २०:२९-३४; लूका १८:३५-४३)

४६उनीहरू यरीहो शहरमा आइपुगे। तब येशू आफ्ना
चेलाहरू र अरु धेरै मानिसहरूसँग त्यो शहर छोड्दै हुनु
हुन्थ्यो। एउटा अन्धो मानिस, बारतिमै *(तिमैको छोरो)*
नाम गरेको सड़कको एक छेउमा बसिरहेको थियो।
त्यसले सँधै पैसा मागिरहन्थ्यो। ४७त्यस अन्धो मानिसले
नासरतदेखि येशू त्यतैतिर आउनु हुँदैछ भन्ने सुन्यो। त्यो
चिच्याउन लाग्यो, "हे येशू, दाऊदका पुत्र, कृपया
मलाई मद्दत गर्नुहोस्।"
४८धेरै मानिसहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई हकारे
अनि चूप लाग्नु भनेर निन्दा गरे। तिनीहरूले त्यसलाई
केही नबोल्नु हूकूम गरे। तर त्यो अन्धो मानिस झन
झन चिच्याइनै रह्यो, "हे दाऊदका पुत्र मलाई मदत
गर्नुहोस्।"
४९येशू त्यँही रोकिनु भयो अनि भन्नुभयो, "त्यस
मानिसलाई मकहाँ आउनु भन।"
अनि तिनीहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई बोलाए।
तिनीहरूले भने, "खुशी होऊ! उठ! येशूले तिमीलाई
बोलाउनु हुँदैछ।" ५०त्यो अन्धो मानिस जुरुक्क उठयो।
उसले आफ्नो वस्त्र त्यहीँ फयाकेर, उफ्रदै येशूकहाँ
गयो। ५१येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, "मैले तिम्रो
निम्ति के गरेको चाहन्छौ?"
त्यो अन्धो मानिसले जवाफ दियो, "हे गुरूज्यू! म
फेरि मेरो दृष्टि चाहन्छु।"
५२येशूले भन्नुभयो, "जाऊ, तिमी निको भयौ
किनभने तिमीले विश्वास गर्‍यौ।" त्यसपछि त्यस अन्धो
मानिसले फेरि दृष्टि प्राप्त गर्‍यो, र त्यसले येशूलाई नै
पछ्यायो।

येशूको यरूशलेममा राजा झैं प्रवेश

(मत्ती २१:१-११; लूका १९:२८-४०;
यूहन्ना १२:१२-१९)

११ येशू अनि उहाँका चेलाहरू यरूशलेम पुग्नै
लागेका थिए। जैतून डाँड़ामा भएको बेथफागे
र बेथानी शहरमा उनीहरू आइपग्नुभयो। त्यहाँ येशूले
आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई केही गर्न भनी पठाउनु
भयो। २येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "शहरमा जाऊ
अनि त्यहाँ देख्नेछौ। जब त्यहाँ पुग्नेछौ, तिमीहरूले
त्यहाँ एउटा गधालाई सांग्लोले बाँधेर राखेको पाउनेछौ।
त्यो गधामाथि अहिलेसम्म कोही चढ़ेकोछैन। त्यो गधालाई
फुकालेर मकहाँ ल्याऊ। ३यदि कसैले त्यो गधालाई
कहाँ लगिरहेको छौ भनेर सोधे त्यसलाई भनिदिनु,
'स्वामीलाई यो आवश्यकता छ। उहाँले त्यसलाई फेरि
चाँड़ै फर्काइदिनुहुन्छ।'"
४चेलाहरू शहर पुगे। तिनीहरूले त्यहाँ बाहिर गल्लिमा
एउटा घरको ढोकाको छेउमा एउटा जवान गधालाई
बाँधेर राखेको पाए। चेलाहरूले गधालाई फुकाले।
५त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यी सब देखे,
तिनीहरूले सोधे, "तिमीहरूले यो के गर्दैछौ? त्यो
गधालाई त्यहाँबाट किन फुकालिरहेछौ?" ६चेलाहरूलाई
येशूले भन्नु भए झैं उत्तर दिए। मानिसहरूले ती
चेलाहरूलाई गधा दिन अनुमति दिए। ७त्यसपछि चेलाहरूले
येशूकहाँ गधा पुर्‍याए। तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रहरू
गधामाथि चढ़ाए, अनि येशू त्यसमाथि वस्नु भयो।
८अनेकौं मानिसहरूले सड़कमा येशूको निम्ति भनेर
आफ्ना वस्त्रहरू ओछ्याए। कतिजनाले रुखका हाँगाहरू
काटेर सड़कमा ओछ्याए। ९केही मानिसहरू येशूको
अघि-अघि हिँड़दै थिए। केही मानिसहरू उहाँकै पछि-पछि
हिँड़दै थिए। सबै मानिसहरू कराउँदै थिए,
"'उहाँको प्रशंसा गर!' 'स्वागत् गर! परमेश्वरले
उहाँलाई आशीर्वाद गरून जो परमप्रभुको नाउँमा आउनु
हुँदैछ!' *भजनसंग्रह ११८:२५-२६*

१०हाम्रा पिता दाऊदको राज्यलाई परमेश्वरले आशीर्वाद
दिऊन्। जुन राज्य आउनेछ! स्वर्गको परमेश्वरलाई
प्रशंसा!"
११येशू यरूशलेममा जानुभयो अनि मन्दिरभित्र
पस्नुभयो। मन्दिरको वरिपरि उहाँले हेर्नु भयो। तर
अबेर भइसकेको थियो। यसकारण उहाँ आफ्ना बाह्रजना
प्रेरितहरूलाई लिएर बेथानि पुग्नुभयो।

येशूले भन्नुभयो अञ्जीरको रूख मर्नेछौ

(मत्ती २१:१८-१९)

१२अर्को दिन, तिनीहरूले बेथानि छोड़नुभयो। येशू
भोकाउनु भएको थियो। १३येशूले टाढ़ामा एउटा
अञ्जीरको रूख देख्नु भयो। त्यहाँ पुगेर केही अञ्जीरको
फलहरू छ कि भनेर हेर्नुभयो, तर त्यहाँ पातहरू मात्रै
थिए। किनकि त्यो समय अञ्जीरको फल फल्ने समय
थिएन। १४अनि उहाँले त्यो रूखलाई भन्नुभयो,
"मानिसहरूले अब उप्रान्त तेरो फलहरू फेरि कहिल्यै
खाने छैन।" उहाँका चेलाहरूले यी सबै कुरा सुने।

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मत्ती २१:१२-१७; लूका १९:४५-४८;
यूहन्ना २:१३-२२)

१५तिनीहरू यरूशलेम जानुभयो। येशू मन्दिर जानुभयो।
उहाँले मन्दिर इलाकाबाट बेच्ने र किन्नेहरूलाई बाहिर
निकाल्नु भयो। उहाँले विभिन्न पैसा-रूपियाँका लेन-देन
गर्नेहरूको टेबलहरू पल्टाइदिनु भयो। ढुक्कुर बेच्नेहरूको
चौकीहरू पनि उहाँले पल्टाइदिनु भयो। **१६**येशूले
कसैलाई पनि मन्दिर प्राङ्गणमा केही चीजहरू बोकेर
ल्याउने अनुमति दिनु भएन। **१७**तब उहाँले तिनीहरूलाई
सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, "धर्मशास्त्रहरूमा
यस्तो लेखिएको छ, 'मेरो घर सबै जातिका निम्ति
प्रार्थनाको घर कहलाइनेछ' तर तिमीहरूले परमेश्वरको
घरलाई 'डाँकूहरू लुक्ने घर'-मा परिवर्त्तन गरिरहेछौ।'"

१८मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले यी सब कुराहरू
थाहा पाए। तिनीहरूले येशूलाई मार्ने उपाय रच्न थाले।
प्राय: सबै मानिसहरू येशूको शिक्षामा अचम्भि भएका
हुनाले तिनीहरू येशूसंग डराएका थिए। **१९**त्यसै रात,
येशू अनि उहाँका चेलाहरूले शहर छोड़नुभयो।

येशूद्वारा विश्वासको शक्ति-प्रदर्शन

(मत्ती २१:२०-२२)

२०अर्को बिहान, येशू आफ्ना चेलाहरूसँग जाँदै हुनु
हुन्थ्यो। तिनीहरूले अञ्जीरको रूख देखे जसलाई
येशूले सराप दिनुभएको थियो। अञ्जीरको रूख जरादेखि
टुप्पो सम्मै सुकिसकेको थियो। **२१**पत्रुसले येशूलाई
भने, "हे रब्बी, अञ्जीरको रूखलाई हेर्नुहवस जसलाई
तपाईंले हिजो सराप्नु भएको थियो। अहिले त्यो
सुकिसकेको र मरिसकेको छ!"

२२येशूले जवाफ दिनुभयो, "परमेश्वरमा विश्वास
राख। **२३**म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, तिमीहरूले यो
पर्वतलाई भन्नसक्छौ, 'जा अनि समुद्रमा खस्।' अनि
यदि तिमीहरूको मनमा कुनै शंका छैन, अनि तिमीले
विश्वास गरेको खण्डमा तिमीले भनेको कुरा घटने छ,
तब परमेश्वरले तिम्रो निम्ति यसो गरिदिनु हुनेछ।
२४यसैले तिमीहरूले जे वस्तुको निम्ति प्रार्थना गर्दछौं।
अनि यदि चीजहरू पाइसकेकाछौ भन्ने विश्वास राख्छौ
त तब त्यो तिम्रो आफ्नै हुनेछ। **२५**जब तिमीहरू
प्रार्थनाका निम्ति तयार हुन्छौ, अनि कसैको विरूद्धमा
तिमीहरूमा भएको नराम्रो सम्भना भयो भने, त्यसलाई
क्षमा गरिदिऊ। यसो गर्‍यौ भने स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका
पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनुहुनेछ।"
२६*

पद २६ प्रारम्भिक यूनानी लिपिहरू अनुसार: "यदि
तिमीहरूले कसैलाई क्षमा गर्‍यौ भने स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरुका
पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनु हुनेछ।"

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूको शक्तिमाथि सन्देह

(मत्ती २१:२३-२७; लूका २०:१-८)

२७येशू अनि उहाँका चेलाहरू फेरि यरूशलेम
जानुभयो। येशू मन्दिरको वरिपरि जाँदै हुनुहुन्थ्यो। मुख्य
पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू र अग्रज यहूदी प्रमुखहरू
उहाँकहाँ आए। **२८**तिनीहरूले येशूलाई भने, "हामीलाई
भन्नुहोस्! यत्रो के-के गर्नलाई तपाईंसँग कुन चाहिँ
त्यस्तो अधिकार छ?" कसले तपाईंलाई यो अधिकार
दिएका हुन्।"

२९येशूले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न
राख्दछु। यदि तिमीहरूले मेरो प्रश्नको जवाफ दियौ,
भने तब म तिमीहरूलाई भन्नेछु कि यी सब गर्नलाई
मेरो के अधिकार छ। **३०**यूहन्नाको बप्तिस्मा परमेश्वरबाट
भएको हो वा मानिसबाट भएको हो? मलाई जवाफ
देऊ!"

३१ती यहूदी प्रमुखहरूले येशूको प्रश्न बारे बहस
गरे। तिनीहरू एक अर्कामाभमा बात चीत गर्न लागे,
"यदि हामीले जवाफ दियौं, 'यूहन्नाको बप्तिस्मा
परमेश्वरबाट भएको हो,' येशूले भन्नु हुनेछ, 'त्यसो
भए तिमीहरूले यूहन्नालाई किन विश्वास नगरेको?'
३२तर यदि हामीले भन्यौ, 'यूहन्नाको बप्तिस्मा मानिसबाट
भएको हो,' मानिसहरू हामीसँग रिसाउनेछन्।" (ती
मानिसहरूसँग भयभीत थिए। सबैलाई यूहन्ना एकजना
अगमवक्ता हुन् भनेर विश्वास थियो)।

३३तब तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, "हामी
यसको सही उत्तर जान्दैनौ।"

तब उहाँले भन्नुभयो, "तब यी सब कामहरू
गर्नलाई मसित कुन त्यस्तो अधिकार छ, र म पनि
तिमीहरूलाई भन्दिनँ कि कुन अधिकारद्वारा म यी
कुराहरू गरिरहेको छु।"

परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउँनु भयो

(मत्ती २१:३३-४६; लूका २०:९-१९)

१२ येशूले मानिसहरूलाई सिकाउनलाई दृष्टान्तहरूको
उपयोग गर्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, "कुनै
एकजना मानिसले एउटा खेतमा दाख रोपे। त्यस
मानिसले खेतको वरिपरि बार लगाए, अनि त्यसमा
एउटा कोल खोपे। त्यसपछि त्यसले एउटा मचान
बनाए। त्यसले आफ्नो दाखबारी केही खेतीवालहरूलाई
भाड़ामा दिए। त्यसपछि त्यो मानिस परदेश लाग्यो।

२केही समय पछि दाखको फसल उठाउने बेला
आयो। त्यसपछि त्यस मानिसले आफ्नो अंश ल्याउनलाई
दाखबारीमा एकजना नोकरलाई पठायो। **३**तर
खेतीवालाहरूले त्यस नोकरलाई पक्रे अनि पिटे। तिनीहरूले
नोकरलाई रित्तै हात फर्काइदिए। **४**फेरि त्यस मानिसले
अर्को नोकरलाई पठाए। खेतीवालाले त्यसलाई टाउकोमा
हिर्काए। तिनीहरूले त्यसलाई कुनै इज्जत गरेनन्।

५फेरि त्यस मानिसले अर्को नोकरलाई ती खेतीवालाहरूकहाँ
पठाए। तर खेतीवालाहरूले त्यसलाई मारिदिए। त्यस
मानिसले अरू धेरै नोकरहरूलाई पठाए। तर खेतीवालहरूले
कतिजनालाई पिटे, अनि कतिजनालाई मारिदिए।
६“अब त्यस मानिससँग खेतीवालहरूकहाँ पठाउनलाई
एउटै मात्र मानिस रहेको थियो। त्यो मानिस त्यही
मानिसको पुत्र थियो। त्यस मानिसले छोरोलाई माया
गर्थ्यो। तर पनि त्यसले आफ्नो छोरोलाई खेतीवालहरूकहाँ
पठाउने निश्चय गऱ्यो। उसले पठाउन सक्ने त्यो मात्र
अन्तिम मानिस थियो। त्यस मानिसले भन्यो,
‘खेतीवालहरूले मेरो छोरोलाई त आदर गर्ने नै छन्।’
७“तर खेतीवालहरूले आफूहरू माझ वहस गरे,
‘यो मालिकको छोरो हो। यो दाखबारी उसको हुन्छ।
यसकारण हामी यसलाई मारौ तब यो दाखबारी हाम्रै
हुनेछ।’ ८तब ती खेतीवालाहरूले छोरोलाई पक्रिए, मारे
अनि दाखबारीको बाहिर फ्याँकिदिए।
९“यसकारण त्यो दाखबारीको मालिकले के गर्नेछ?
त्यो दाखबारीमा जानेछ अनि ती खेतीवालहरूलाई
मार्नेछ। तब त्यसले त्यो दाखबारी अरू नै खेतीवालहरूलाई
दिनेछ। १०निश्चय नै तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा यी वचनहरू
पढ़ेका हौला:

‘निर्माताहरूले अस्वीकार गरेका ढुंगाहरू नै कुनाको
ढुङ्गा बनेको छ।
११परमप्रभुले नै यस्तो गर्नु भएको हो, अनि हाम्रो
निम्ति यो अचम्भ भएका छ।’”

भजनसंग्रह ११८:२२-२३

१२ती यहूदी प्रमुखहरूले येशूले भन्नु भएको यो
दृष्टान्त सुन्न पाए। तिनीहरूले यो दृष्टान्त तिनीहरूको
आफ्नै बारेमा हो भन्ने बुझे। यसकारण कसरी हुन्छ
येशूलाई पक्रने उपायमा तिनीहरूलागे। तर मानिसहरूदेखि
तिनीहरूलाई डर पनि थियो। अनि ती यहूदी प्रमुखहरू
येशूलाई छोड़ेर अन्यत्र कतै गए।

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई छक्क्याउने चेष्टा

(मत्ती २२:१५-२२; लूका २०:२०-२६)

१३त्यसपछि, यहूदी प्रमुखहरूले हेरोदीअन्स भन्ने
दलका केही मानिसहरू र केही फरिसीहरूलाई येशू
भएकहाँ पठाए। तिनीहरूले येशूलाई केही भूल गराएर
पक्रन चाहन्थे। १४फरिसीहरू र हेरोदीअन्सहरू येशूकहाँ
पुगे अनि भन्न लागे, “हे गुरूज्यू, हामी जान्दछौं कि
तपाईं एक इमान्दार मानिस हुनुहुन्छ। अरूले के
भन्लान् भनेर तपाईं डराउनु हुँदैन। सबै तपाईंको अघाडी
एउटै हुन्। अनि तपाईंले परमेश्वरको मार्ग ठीकसित
सिकाइरहनु भएको छ। हामीलाई भन्नुहोस्: के कैसरलाई
कर बुझाउनु उचित छ? हामीले कर तिर्नु पर्ने हो कि
नतिर्नु पर्ने हो?”

१५तर येशूले तिनीहरूको कपट बुझ्नु भयो। उहाँले
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मलाई किन जालमा
पार्न खोज्दैछौ? मलाई एउटा चाँदीको सिक्का देऊ। म
त्यसलाई हेर्न चाहन्छु।” १६तिनीहरूले येशूलाई एउटा
सिक्का दिए अनि उहाँले सोध्नुभयो, “यो सिक्कामा
कसको चित्र अङ्कित छ? अनि यसमा कसको नाउँ
लेखिएको छ?” तिनीहरूले जवाफ दिए, “यो कैसरको
चित्र हो अनि उसको नाउँ।”
१७अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “कैसरको
चीजहरू कैसरलाई नै देऊ, अनि परमेश्वरको चीजहरू
परमेश्वरलाई नै देऊ।” ती येशूको कुरा सुनेर छक्क
परे।

केही सदुकीहरूद्वारा येशूलाई छक्क्याउने चेष्टा

(मत्ती २२:२३-३३; लूका २०:२७-४०)

१८तब केही सदुकीहरू येशूकहाँ आए। (सदुकीहरूमा
विश्वास थियो कि मृत्युबाट कुनै पनि मानिस बौरी
उठ्ने छैन)। सदुकीहरूले उहाँलाई एउटा प्रश्न राखे।
१९तिनीहरूले भने, “गुरूज्यू, मोशाले लेखेका छन् कि
यदि कुनै विवाहित मानिस मऱ्यो भने, अनि उसको
पत्नीको कुनै सन्तान छैन भने त्यसबेला उसको भाइले
त्यो विधवालाई आफ्नो दाज्यूकोलागि सन्तान जन्माउन
विवाह गर्नु पर्छ। त्यसपछि आफ्नो दाज्यूको लागि
तिनीहरूले सन्तान बनाउन सक्नेछ। २०सातजना दाज्यूभाइ
थिए। पहिलो दाज्यूले विवाह गरे अनि मरे। उसको
कुनै सन्तान थिएन। २१त्यसपछि दोस्रो भाइले त्यस
स्त्रीलाई विवाह गरे। उ पनि मऱ्यो कुनै सन्तान भएन।
त्यस्तै घटना घट्यो तेस्रो भाइसँग पनि। २२सबै सात
दाज्यू-भाइले त्यस स्त्रीलाई विवाह गरे अनि प्रत्येक
मरे। कुनै पनि सात दाज्यूभाइबाट सन्तान भएन।
अन्तमा त्यो स्त्री पनि मरी। २३तर सबै सातजना
दाज्यूभाइले त्यसलाई विवाह गरेको थियो। यसकारण
जब मानिस मरेर बौरी उठ्नेछ त्यसबेला त्यस स्त्रीको,
लोग्ने चाँहि को हुने छन्?”
२४येशूले जवाफ दिनु भयो, “तिमीहरू अत्यन्तै
गल्तीमा छौ? किनभने धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको कुरा
अनि परमेश्वरको शक्तिको बारेमा तिमीहरूले केही
जानेका छैनौ। २५जब मानिस मरेर बौरी उठ्नेछ
त्यसबेला त्यहाँ कुनै विवाह हुने छैन। मानिसहरूले
एक-अर्कामाझ विवाह गर्ने छैनन्। तिनीहरू स्वर्गमा
स्वर्गदूतहरू जस्तै हुनेछन्। २६मरेका मानिसहरूको
पुनरूत्थानको विषयमा मोशाले लेखेको जल्दो पोथ्राको
कथा पुस्तकमा तिमीहरूले पढ़ेका छैनौ? परमेश्वरले
भन्नु भएको छ: ‘म अब्राहामको परमेश्वर हुँ, इसहाकको
परमेश्वर र याकूबको परमेश्वर।*’ २७परमेश्वर मरेका

‘म … परमेश्वर’ प्रस्थान ३:६

मानिसहरूका परमेश्वर होइन तर जीवित मानिसहरूका
परमेश्वर हुनुहुन्छ। तिमी सदुकीहरू भूलमा परेकाछौ!"

कुन आज्ञा सबभन्दा महान हो?

(मत्ती २२:३४-४०; लूका १०:२५-२८)

२८शास्त्रीहरूमध्ये एकजना येशूकहाँ आए। उसले
सदुकीहरू र फरिसीहरूसँग येशूले बहस गरिरहेको
सुने। उसले येशूले तिनीहरूका प्रश्नहरूको ठीक जवाफ
दिइरहेको सुने। अनि उहाँलाई सोधे, "कुन चाँहि आज्ञा
सब भन्दा प्रमुख छ?"

२९येशूले उत्तर दिनुभयो, "सब भन्दा महान आज्ञा
यस्तो छ: 'इस्राएलका मानिसहरू, सुन! परमप्रभु हाम्रो
परमेश्वर नै एक परमप्रभु हुन्। ३०तिमीहरूले परमप्रभु
तिमीहरूको परमेश्वरलाई सारा हृदयले, सारा आत्माले,
सारा प्राणले र सारा शक्तिले उहाँलाई प्रेम गर्नुपर्छ।'*
३१दोस्रो महान आज्ञा यस्तो छ: 'तिमीहरूले आफूलाई
प्रेम गरे जस्तो अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर्छौ।'*
यी आज्ञाहरू भन्दा अन्य आज्ञाहरू महान छैन।"

३२शास्त्रीहरूले उत्तर दिए, "हे गुरूज्यू, त्यही नै
ठीक उत्तर हो। तपाईंले जे भन्नुभयो त्यो ठीक हो।
परमेश्वर एउटै परमप्रभु हुन्, अनि अरू कुनै परमेश्वर
छैनन्। ३३अनि एउटा मानिसले आफ्नो सारा हृदयले,
सारा प्राणले, सारा आत्माले र सारा शक्तिले परमेश्वरलाई
प्रेम गर्नुपर्छ। अनि आफूले आफूलाई प्रेम गरे जस्तै
अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ। यी आज्ञाहरू
सबै अर्पणहरू अनि परमेश्वरलाई गरिएको अरू
बलिदानहरू भन्दा अत्यन्त मुख्य छन्।"

३४येशूले त्यस मानिसले बुद्धिमानपूर्वक जवाफ दिएको
पाउनु भयो। अनि उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो,
"तिमी परमेश्वरको राज्य नजिक छौ।" त्यसपछि अरू
कुनै मानिसले पनि उहाँलाई अरू धेरै प्रश्नहरू गर्ने
साहस गरेनन्।

के ख्रीष्टनै दाऊदको पुत्र हुन् ?

(मत्ती २२:४१-४६; लूका २०:४१-४४)

३५येशूले मन्दिरमा सिकाइरहनु भएको थियो। उहाँले
भन्नुभयो, "किन शास्त्रीहरूले ख्रीष्ट नै दाऊदको पुत्र
भनेका हुन्? ३६पवित्र-आत्मामा दाऊद आफैले भन्नुभएको
छ:

'परमप्रभुले मेरो प्रभुलाई *(ख्रीष्टलाई)* भन्नुभएको छ:
मेरो छेउमा दाहिनेपट्टि बस, अनि म तिम्रा शत्रुहरूलाई
तिम्रा वशमा पार्नेछु।' *भजनसंग्रह ११०:१*

३७दाऊद आफैले ख्रीष्टलाई 'प्रभु' भन्नुहुन्छ। तब
कसरी ख्रीष्ट दाऊदको पुत्र हुनसक्छ?" धेरै मानिसहरूले
येशूलाई खूबै आनन्दित भएर सुने।

येशूद्वारा शास्त्रीहरूको आलोचना

(मत्ती २३:१-३६; लूका २०:४५-४७)

३८येशूले लगातार सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो,
"शास्त्रीहरूदेखि होशियार बस। तिनीहरू लामा वस्त्रहरू
पहिरिएर आफूलाई प्रमुख देखाउनको निम्ति हिँड्न मन
पराउँछन्। अनि तिनीहरू आफूलाई बजारमा हुँदा
मानिसहरूले तिनीहरूलाई आदर गरून् भन्ने चाहन्छन्।
३९सभाघरहरूमा पनि तिनीहरूले अति मुख्य ठाउँहरू
ओगट्न चाहन्छन्। अनि भोजहरूमा पनि त्यसरी नै
आदरका ठाउँहरूमा बस्न चाहन्छन्। ४०तिनीहरू
विधवाहरूसँग कप्टयाइँ गर्दछन् र तिनीहरूलाई लुट्छन्।
अनि आफैले लोकाचारको निम्ति लामो-लामो
प्रार्थनाहरू गर्ने गर्दछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई धेरै
दण्ड दिनुहुनेछ।"

विधवाद्वारा भेटी चढ़ाएको अर्थ बुझाउने चेष्टा

(लूका २१:१-४)

४१येशू मन्दिरको ढुकुटी सामु बस्नुभयो जहाँ आएर
मानिसहरूले पैसा चढ़ाउने गर्दथे। उहाँले धेरै धनी
मानिसहरूले मन्दिरको ढुकुटीमा धेरै पैसा हालेको
हेर्नुभयो। ४२तब एउटी गरीब विधवा आई अनि
दुइवटा ससाना ताँमाका सिक्काहरू दिई। ती सिक्काहरूको
मूल्य एक पैसा भन्दा कम थियो।

४३येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु
भयो। उहाँले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु।
यो गरीब विधवाले खाली दुइवटा स-साना सिक्काहरू
चढाई। तर वास्तवमा अरू धनी मानिसहरूले दिएको
भन्दा त्यसले धेरै दिई। ४४ती मानिसहरूको धेरै छन;
तर तिनीहरूले आफूलाई नचाहिएको मात्र दिएका छन।
त्यो स्त्री धेरै गरीब छे। तर त्यसले आफूमा भएको सबै
नै दिई। अनि त्यसले ती पैसाहरू आफूलाई मदत
पुऱ्याउनको लागि नै हो भन्ने ठानी।"

भविष्यमा मन्दिरको ध्वंश

(मत्ती २४:१-४४; लूका २१:५-३३)

१३ येशूले मन्दिरको इलाका छोड़न लाग्नु भएको
थियो। कुनै एकजना चेलाले उहाँलाई भने,
"गुरूज्यू हेर्नुहोस्। यी मन्दिरको भवनहरू धेरै ठूला-ठूला
ढुंगाहरूले बनेर अति सुन्दर भएको छ।"

२येशूले भन्नुभयो, "के तिमीहरू यी ठूला भवनहरू
देख्छौ? यी भवनहरू सबै ध्वंस हुनेछ। प्रत्येक ढुंगा
भूँइमा फ्याँकिनेछ। एउटाकोमाथि अर्को कुनै ढुंगा त्यहाँ
रहने छैन।"

'इस्राएलका ... प्रेम गर्नुपर्छ' व्यवस्था ६:४-५

'तिमीहरूले ... प्रेम गर' लेवी १९:१८

३त्यसपछि, येशू जैतून डाँड़ामा बसिरहनु भएको
थियो। उहाँ पत्रुस, याकूब, यूहन्ना र अन्द्रियाससँग
अलग्ग हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरू सबैले मन्दिर देख्न सके।
तिनीहरूले येशूलाई सोधे, ४"हामीलाई भन्नुहोस्, कहिले
यस्तो घटना घट्नेछ? अनि यी सब घटना हुनलाग्दा के
संकेत हुनेछ?"
५येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "होशियार रहो!
कसैले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनाओस्। ६धेरै मानिसहरू
मेरा नाममा आउनेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, 'म नै एक
हुँ।' अनि तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई मूर्ख तुल्याउनेछन्।
७तिमीहरूले लड़ाईंको बारेमा सुन्न पाउनेछौ। अनि अरू
हुने लँड़ाईहरूको बारेमा पनि कथाहरू सुन्नेछौ। तर
डराउनु पर्दैन। अन्तको समय आउन अघिनै यी घटनाहरू
घट्नेछ। ८राष्ट्रहरू अन्य राष्ट्रहरूसित लड़ाई गर्नेछन्।
राज्य-राज्यहरू माझ लड़ाई चल्नेछ। विभिन्न ठाउँहरूमा
भूकम्प जानेछ। यस्तो समय पनि आउने छ जतिबेला
खानलाई केही कुरा हुनेछैन। त्यस समयमा नयाँ जन्म
हुने प्राथमिक समयमा जस्तै कष्टपूर्ण हुनेछ।
९"तिमीहरू होशियारी बसे। मानिसहरूले तिमीहरूलाई
पक्रनेछन अनि न्यायको लागि लैजानेछन। तिनीहरूले
सभाघरहरूमा तिमीहरूलाई पिटनेछन्। तिमीहरूलाई
हाकिमहरू र राजाको सामु जबरजस्ती उभ्याइनेछन।
तिमीहरूले मेरो बारेमा साक्षी दिनु पर्नेछन। तिमीहरूले
मलाई पछ्याएको कारणले गर्दा यी सबै हुनेछन।
१०यस भन्दा अघिनै सबै जातिहरू सुसमाचार प्रचार
गरिनु पर्छन। ११तिमीहरूको पक्राउ हुनेछन अनि
न्यायको भागी बन्नु पर्नेछन। तर तिमीहरूले त्यहाँ जे
भन्नेछौ त्यस बारे डराउनु पर्ने छैनन। त्यसबेला परमेश्वरले
तिमीलाई जे दिनुहुन्छ त्यही भन्नु पर्नेछन। त्यसबेला
वास्तवमा तिमी आफै बोलिरहेको हुने छैनौं। पवित्र-आत्मा
बोलिरहेको हुनेछ।
१२"दाज्यूभाइहरूले दाज्यूभाइहरूलाई मार्ने,
विश्वासघात गर्नेछन्। बाबुहरूले आफ्नै छोराहरूप्रति
विश्वासघात गर्नेछन् अनि मार्नेछन्। छोरा-छोरीहरू पनि
आफ्नै आमाबाबुहरूको विरुद्धमा उठ्नेछन् अनि ती
आमाबाबुहरूलाई मार्ने छन्। १३सबै मानिसहरूले मलाई
पछ्यायौ भनेर तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन्। तर जो चाँहि
अन्यसम्म नै बलवान रहन्छ उ मात्रै बाँच्ने छ।
१४"तिमीहरूले भयानक विध्वंस देख्नेछौ। तिनीहरूले
त्यो घटना एउटा त्यसो ठाउँमा उभिएर हेर्ने छौ जहाँ
त्यस्तौ नहुनु पर्नेथ्यो।" (मानिस जसले पढ्छ यसको
अर्थ के हुन्छ बुझ्नुपर्छ।) "त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू
पहाड़हरूतिर भाग्नु पर्छ।
१५"मानिसहरू समय नफाली भाग्नु पर्छ। यदि कुनै
मानिस घरको छानामा छ भने घरबाट केही निकाल्नलाई
उ तलतिर ओर्लेनु हुदैंन। १६यदि कुनै मानिस आफ्नो
खेतबारीमा छ भने त्यो पनि फर्केर आफ्नो वस्त्र
ल्याउन त्यहाँ जानेछैन। १७हाय, त्यसबेला गर्भवती स्त्री
वा ससाना नानीका आमाहरूलाई पनि नराम्रो हुनेछ।
१८यस्तो घटना जाड़ोको समयमा नहोस् भनेर प्रार्थना
गर। १९किनभने ती दिनहरूमा जुन कष्ट हुन्छ त्यो
यस्तो हुन्छ कि परमेश्वरले संसारको सृष्टि गरेको देखि
अहिलेसम्म फेरि भएको छैन। अनि यस्तो महासङ्कष्टहरू
फेरि घट्ने छैन। २०उहाँका मानिसहरूको निम्ति परमेश्वरले
त्यो भयानक समयलाई सीमित पार्ने निश्चय गर्नु भएको
छ। यदि त्यो समय नछोटाइए कोही पनि बाँच्ने छैन।
तर परमेश्वरले आफूले बुन्नु भएका मानिसहरूका
निम्ति सहायता पुऱ्याउनलाई त्यो समय छोट्याउनु भएको
छ। २१त्यसबेला, यदि केही मानिसहरूले तिमीहरूलाई
भने, 'हेर, ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ।' अथवा, 'उहाँ त्यहाँ
हुनुहुन्छ।' यसलाई विश्वास नगर। २२झूटो ख्रीष्टहरू
र झूटो अगमवक्ताहरू आउनेछन् अनि परमेश्वरले
चुनेका मानिसहरूलाई धोका दिनु सम्भव भए चिन्हहरू
र चमत्कारहरू गर्नेछन्। २३यसकारण होशियारी बन।
यी सब हुन अघि नै मैले सतर्क गराएको छु।

२४"तर त्यसपछिका दिनहरूमा यस्तो दु:खको समय
आउने छ,
'सूर्य अँध्यारो हुनेछ, अनि चन्द्रमाले पनि ज्योति
दिनेछैन।
२५आकाशबाट ताराहरू झर्नेछन्, अनि आकाशका
सबै शक्तिहरू डग्मगाउनेछन्।'
यशैया १३:१०; ३४:४

२६"त्यसपछि मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई महान
शक्ति र महिमासित बादलमा भएर आउँदै गरेको
देख्नेछन्। २७मानिसको पुत्रले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई
पृथ्वीको चारैतिर पठाउनु हुनेछ। स्वर्गदूतहरूले पृथ्वीका
प्रत्येक कुनाबाट चुनिएका मानिसहरूलाई भेला गर्नेछन्।
२८"अञ्जीरको रूखले हामीलाई पाठ पढ़ाउनेछ:
जब अञ्जीरको रूखको हाँगाहरू हरियो र कलिलो
हुनेछ नयाँ पातहरू उम्रन थाल्नेछ, तब तिमीहरूले
ग्रीष्म ऋतु नजिक छ भनेर बुझ्नेछौ २९त्यसरीनै जब
तिमीहरू यी कुराहरू घटेका देख्नेछौ तब तिमीहरूले
पनि जान्ने छौ कि मैले तिमीहरूलाई भनेका कुराहरूको
समय नजिकमा अनि ठीक ढोकामा छन्। ३०म
तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यी सबै कुराहरू यही
समयका मानिसहरू जीवित भएकै बेला हुनेछन्। ३१स्वर्ग
अनि पृथ्वी ध्वंस हुनेछ। तर मैले भनेका वचनहरू
कहिल्यै नाश हुने छैन।
३२"कसैले पनि त्यो दिन र समय थाहा पाउने छैन।
पुत्र र स्वर्गमा भएको स्वर्गदूतहरूले समेत त्यो दिन र
समय जान्ने छैन। त्यो दिन र समय केवल पिताले मात्र
जान्नु हुन्छ। ३३होशियार रहो! सँधै तयारी बस्! त्यो

समय कहिले आउने भनी तिमीले जान्दैनौ। ३४यो
परदेश गइरहेको मानिस जस्तै हो जसले आफ्नो घर
छोड्छ। त्यो मानिसले आफ्नो नोकरहरूलाई घर जिम्मा
दिएको हुन्छ। त्यसले प्रत्येक नोकरलाई विशेष काम
गर्न लाएको हुन्छ अनि उसले पालेलाई होशियार साथ
ढोकाको रक्षा गरेर सतर्क बस्नु भनेर आज्ञा दिन्छ।
३५यसकारण तिमीहरू सँधै सतर्क रहो। यो घरको
मालिक कहिले फर्की आउला भनेर तिमीहरूले थाहा
पाएकै हुँदैनौ। उ निश्चयनै बेलुका वा मध्य रातमा, वा
बिहानै, वा घाम झुल्केपछि आउनेछ। ३६मालिक
एक्कासि फर्किनेछ। यदि तिमीहरू तयारी र सतर्क रहयौ
भने उसले तिमीहरूलाई सुतिरहेको पाउने छैन। ३७म
तिमीहरूलाई यसो भन्दछु, अनि प्रत्येकलाई यसो भन्दछु,
'सतर्क रहो!'"

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई मार्ने योजना

(मत्ती २६:१-५; लूका २२:१-२; यूहन्ना ११:४५-५३)

१४ निस्तार र अखमिरी रोटीको चाड़को निम्ति
अब केवल दुइ दिन बाँकि थियो। मुख्य
पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरू येशूलाई पक्रन अनि मार्ने
जाल साजीको भयानक खोजमा थिए। २तिनीहरूले
भने, "तर चाड़को समयमा हामीले येशूलाई पक्रन हुँदैन
किनभने मानिसहरू क्रोधित हुनेछन् अनि दङ्गा मच्याउने
डर हुन्छ।"

एउटी स्त्रीद्वारा केही गर्ने विशेष चेष्टा

(मत्ती २६:६-१३; यूहन्ना १२:१-८)

३येशू बेथानियामा हुनुहुन्थ्यो। सिमोन कुष्ठरोगीको
घरमा एउटा मेचमा उहाँ खाना खाँदै हुनुहुन्थ्यो।
त्यसैबेला एउटी स्त्री उहाँकहाँ आई। त्यस स्त्रीले एउटा
अति मूल्यवान सिंगमरमरको भुँडुल्को भरि अत्तरको
सुगन्ध भरेर ल्याएकी थिईन। त्यो सुगन्ध शुद्ध जटामसीद्वारा
तयार गरिएको थियो। त्यस पछि त्यस स्त्रीले जारको
बिर्को खोली अनि येशूको शिरमा सुगन्ध खन्याइदिई।

४केही चेलाहरूले जसले यी देखेर रिसाए, अनि
एक-अर्कामा कुरा गर्न थाले। तिनीहरूले भने, "त्यसले
किन यो सुगन्ध नष्ट गरेको? ५त्यो अत्तर वर्षभरिको
कमाइ हो। यसलाई बेच्न सकिन्थ्यो अनि पैसा गरीबलाई
दिन सकिन्थ्यो।" अनि तिनीहरूले त्यस स्त्रीको कडा
आलोचना गरे।

६येशूले भन्नुभयो, "त्यस स्त्रीलाई एक्लो छोड़िदेऊ।
त्यसलाई तिमीहरूले किन दिक्दारी दिइरहेछौ? त्यसले
मेरो लगि खूबै राम्रो काम गरी। ७गरीब मानिसहरू
सँधै तिमीहरूसँग हुनेछन्। तिमीहरूले जतिबेला चाहन्छौ
त्यत्तिबेला तिनीहरूलाई मदत गर्नसक्छौ। तर म सँधै
तिमीहरूसंग हुने छैन। ८त्यस स्त्रीले मलाई जे जति
गर्न सकी त्यत्ति गरी। त्यसले मेरो-शरीरमाथि सुगन्ध
छरिदिईन। त्यसले मलाई मर्नु अघिनै गाड़नको तयारीका
लागि यसो गरी। ९म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जहाँ
कही पनि सारा संसारका मानिसहरूलाई सुसमाचारहरू
प्रचार गरिनेछ, सारा जग्गामा सुसमाचारहरू सुनाऊ,
त्यस स्त्रीले गरेको कुराहरू पनि उसको संभ्झनाका
निम्ति भनिनेछ।"

येशूको शत्रुहरूलाई सहयोग गर्न यहूदा तत्पर

(मत्ती २६:१४-१६; लूका २२:३-६)

१०त्यसपछि बाह्रजना प्रेरितहरू मध्ये एकजना चेला
मुख्य पूजाहारीहरू भएकहाँ गयो। यो चेलाको नाम
थियो यहूदा इस्कारियोत। यहूदाले येशूलाई तिनीहरूको
हातमा सुम्पेको चाहन्थ्यो। ११मुख्य पूजाहारीहरू यो
सुनेर खुबै खुशी थिए। यसकोलागि तिनीहरूले उसलाई
जति पनि पैसा दिन तयार थिए। अनि येशूलाई
तिनीहरूको हातमा सुम्पन उचित समयको प्रतीक्षा
यहूदाले गरिरहेका थिए।

निस्तार चाड़को भोज

*(मत्ती २६:१७-२५; लूका २२:७-१४, २१-२३;
यूहन्ना १३:२१-३०)*

१२यो अखमिरी रोटीको पहिलो दिन थियो। त्यो
त्यस्तै समय थियो जुनबेला यहूदीहरूले निस्तारको
थुमाहरूलाई बलिदान दिने गदर्थे। येशूको चेलाहरू
उहाँकहाँ आए अनि भने, "हामी जानेछौ अनि निस्तार
चाड़को भोज तयार पार्नेछौं। तपाईंले हामीहरूले निस्तार
चाडको भोज तयार गरेको चाहनुहुन्छ?"

१३येशूले आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई नगर पठाउनु
भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "नगरमा जाऊ।
त्यहाँ एउटा मानिसलाई गाग्रोमा पानी बोकेर आइरहेको
भेट्नेछौ। तिनको पछि लाग। १४त्यो मानिस एउटा
घरभित्र पस्नेछ। त्यही घरमा गएर त्यो घरको मालिक
संग भन: 'गुरूज्यू सोध्नु हुन्छ उहाँ अनि उहाँका
चेलाहरू निस्तार चाडको भोज खाने कोठा कहाँ
होलान।' १५घर मालिकले तिमीहरूलाई माथिल्लो
तलाको ठूलो कोठा देखाउनेछ जो सजाएर तयार पारेको
छ। हाम्रा निम्ति त्यहाँ बन्दोबस्त गर।"

१६यसकारण चेलाहरू गए अनि शहरमा पसे।
येशूले भन्नु भएको जस्तै तिनीहरूले सबै कुराहरू
भेट्टाए। यसर्थ तिनीहरूले नै निस्तार चाडको भोज तयार
गरे।

१७साँझमा, येशू आफ्ना बाह्रजना प्रेरितहरू लिएर
त्यो घरमा जानुभयो। १८जब तिनीहरू खाँदै थिए,
येशूले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु।
तिमीहरू बाह्रजना मध्ये एकजनाले मलाई विश्वासघात
गर्नेछौ। त्यो एकजनाले मसँगै अहिले खाइरहेको
छ।"

१९चेलाहरू यो सुनेर खुबै दु:खी भए। तिनीहरू
सबैले येशूलाई भने, “निश्चयनै त्यो म होइन: ठीक
हो?”
२०येशूले भन्नुभयो, “ऊ बाह्रजना मध्ये एक हो।
ऊ त्यही हो जसले मसँगै कचौरामा रोटी चोप्दैछ।
२१मानिसको पुत्र जानेछ अनि मर्नेछ। किनकि उनको
बारेमा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ। तर त्यस मानिसलाई
धिक्कार छ जसद्वारा मानिसको पुत्रलाई विश्वासघात
गरिनेछ। बरु पहिल्यै नजन्मेको भए त्यो मानिसलाई यो
धेरै राम्रो हुनेथियो।”

प्रभु-भोज

*(मत्ती २६:२६-३०; लूका २२:१५-२०;
१ कोरिन्थी ११:२३-२५)*

२२जब उनीहरू खाँदै थिए, येशूले केही रोटी
लिनुभयो अनि त्यसको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद
दिनुभयो। तब उहाँले त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो
अनि आफ्नो चेलाहरूलाई दिनुभयो। उहाँले भन्नुभयो,
“यो लेऊ यो मेरो शरीर हो।”
२३त्यसपछि येशूले कचौरा लिनुभयो अनि यसको
लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। तब उहाँले त्यो
आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो। तिनीहरूले कचौराबाट
पिए।
२४त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “यो नयाँ करारको
मेरो रगत हो। यो रगत धेरै मानिसहरूका निम्ति
पोख्याइएको हो। २५म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। म
यो दाखको रस फेरि त्यसबेलासम्म पिउँदिन जुनबेला
सम्म म परमेश्वरको राज्यमा यसलाई नयाँ पिएको
हुँदिनँ।” २६तब तिनीहरूले भजन गाए अनि उहाँहरू
निस्केर जैतून डाँड़ातिर जानुभयो।

येशूका सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोड़े

*(मत्ती २६:३१-३५; लूका २२:३१-३४;
यूहन्ना १३:३६-३८)*

२७त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो,
“तिमीहरू सबैले आफ्नो विश्वास हराउनेछौ। यो कुरा
धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ:
‘म गोठालोलाई मार्नेछु, अनि भेड़ाहरू तितरबितर
हुनेछन्।’ *जकरिया १३:७*
२८तर म मरेपछि, फेरि मृत्युबाट बौरनेछु। त्यसपछि
म गालील जानेछु। तिमीहरू त्यहाँ पुग्न अघि नै म
त्यहाँ पुगेको हुनेछु।”
२९पत्रुसले भने, “यदि सबैले आफ्नो विश्वास हराए
पनि म कहिल्यै मेरो विश्वास हराउने छैन।”
३०येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो
भन्दछु। आजकोरात दोस्रोपल्ट भाले बास्नुअघि तिमीले
मलाई तीनपल्ट इन्कार गर्नेछौ।”
३१तर पत्रुसले जोड दिएर भने, “यदि म तपाईंसँगै
मर्नु परेता पनि म कहिल्यै तपाईंलाई इन्कार्ने छुईन!”
त्यसरी नै अरु चेलाहरूले पनि त्यही कुरा भने।

येशूद्वारा एकान्तमा प्रार्थना

(मत्ती २६:३६-४६; लूका २२:३९-४६)

३२येशू अनि उहाँका चेलाहरू गेतसमनी नाउँ भएको
एउटा ठाउँमा जानुभयो, र उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई
भन्नुभयो, “मैले प्रार्थना गरुञ्जेल यहाँ बस।” ३३येशूले
पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफूसँग लैजानभयो।
त्यसपछि उहाँ अत्यन्त दु:खी र खिन्न हुनुभयो। ३४उहाँले
पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई भन्नुभयो, “मेरो आत्मा
दु:खै-दु:खले भरिन लागेको छ। मलाई यहीं पर्ख अनि
सतर्क बस।”
३५अनि येशू तिनीहरू भएदेखि केही परसम्म जानुभयो
र त्यसपछि भूइँमा लड्नु भयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो कि
यदि सम्भव भएमा यही बेला उहाँको कष्टका घड़ी
उहाँबाट बितेर जाओस्। ३६उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो,
“अब्बा, पिता! सबै कुराहरू तपाईंमा सम्भव छ।
कृपया मबाट यो कचौरा हटाइदिनुहोस्। तर मेरो इच्छा
बमोजिम होइन, तर तपाईं जे जस्तो चाहनुहन्छ त्यही
गर्नुहोस्।”
३७तब येशू आफ्ना चेलाहरू भएको ठाउँमा फर्केर
आउनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेको पाउनु भयो।
उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “सिमोन, तिनी सुतिरहेको
छौ? के मेरो निम्ति एकघण्टासम्म पनि जागा रहन
सक्तैनौ? ३८जागा रहो, अनि प्रार्थना गर, जसमा कि
तिमी प्रलोभनमा पर्ने छैनौ। आत्मा राजी छ तर शरीर
कमजोर छ।”
३९फेरि येशू केही परसम्म जानुभयो अनि त्यही
प्रार्थना गर्नुभयो। ४०फेरि उहाँ आफ्ना चेलाहरू भएको
ठाउँमा फर्कनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेकै
पाउनुभयो। तिनीहरूका आँखाहरू थकित देखिन्थे।
तिनीहरूले जान्दैन थिए कि येशूले के भन्नु पर्ने हो।
४१येशूले तेस्रो पटक प्रार्थना गरिसकेपछि, उहाँ
आफ्ना चेलाहरू भएको ठााउँमा आउनुभयो। उहाँले
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अझै सुतिरहेको
अनि विश्राम गरिरहेका छौ? अति भयो! मानिसको
पुत्रलाई पापी मानिसहरूको हातमा सुम्पिने समय आइपुग्यो।
४२उठ! हामी जानैपर्छ। यहाँ त्यो एकजना आउँदैछ
जसले मलाई विश्वासघात गर्नेछ।”

येशू पक्राउ पर्नुभयो

*(मत्ती २६:४७-५६; लूका २२:४७-५३;
यूहन्ना १८:३-१२)*

४३जब येशू बोलिरहेको हुनुहुन्थ्यो, यहूदा त्यहाँ
आइपुगे। यहूदा बाह्रजना चेलाहरू मध्ये एकजना थिए।

यहूदासँग थुप्रै मानिसहरू थिए। ती मानिसहरूलाई
मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू र यहूदी अग्रजहरूले
पठाएका थिए। ती मानिसहरूका साथमा तरवार र
घोँचाहरू थिए।
४४यहूदाले उनीहरूलाई यो संकेत दिएका थिए। "म
जुन मानिसलाई म्वाईं खान्छु उही नै येशू हो। उसैलाई
पक्रनु र उसलाई लानु अनि रक्षा गर्नु।" **४५**यहूदा
आउन साथ येशू कहाँ गए अनि भने, "गुरूज्यू!"
त्यसपछि उसले उहाँलाई म्वाइँ खाए। **४६**तब मानिसहरूले
झम्टेर येशूलाई पक्रे। **४७**कुनै एकजना उभिरहेको
चेलाले आफ्नो तरवार निकाल्यो अनि त्यसले
प्रधान पूजाहारीको एउटा नोकरलाई हान्यो र
उसको कान-काटिदियो।
४८तब येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू
तरवार र घोँचाहरू लिएर म कहाँ, एक अपराधी झैँ
मानेर आएका छौ? **४९**प्रत्येक दिन म मन्दिर इलाकामा
तिमीहरूसित सिकाइरहेको थएँ। त्यहाँ तिमीहरूले मलाई
पक्रेनौ। तर धर्मशास्त्रमा लेखिएका कुराहरू पूरा हुनै
पर्छ।" **५०**त्यसपछि सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोड़ेर
भागे।
५१एउटा जवान मानिसले येशूलाई पछ्याइरहेको थियो।
उसले खालि एउटा मलमलवस्त्र मात्र लगाएको थियो।
तिनीहरूले उसलाई पनि पक्रेने कोशिश गरे। **५२**तर
त्यसले त्यो मलमलको बस्त्र छाड्यो अनि बस्त्र विहीन्
भाग्यो।

येशू यहूदी प्रमुखहरूको सामुन्ने

(मत्ती २६:५७-६८; लूका २२:५४-५५, ६३-७१; यूहन्ना १८:१३-१४, १९-२४)

५३येशूलाई पक्रने मानिसहरूले उहाँलाई प्रधान
पूजाहारीको घरमा पुऱ्याए। त्यहाँ सबै मुख्य पूजाहारीहरू,
यहूदी बूढ़ा-प्रधानहरू र शास्त्रीहरू भेला भए। **५४**पत्रुसले
येशूलाई पछ्याउँदै थियो, तर उ उहाँका त्यत्ति नजिक
थिएन। पत्रुसले येशूलाई प्रधान पूजाहारीको घरको चौक
नपुगे सम्म पछ्याए। त्यो त्यहाँ रक्षक साथ बसिरहेको
थियो अनि आगो ताप्दै थियो।
५५मुख्य पूजाहारीहरू, र पूरा यहूदी महासभाले
येशूलाई मार्नका निम्ति येशू विरुद्ध झूटो प्रमाण
खोजिरहेका थिए। तर तिनीहरूले कुनै त्यस्तो प्रमाण
पाएनन्। **५६**अनेकौं मानिसहरू आए अनि येशूको
विरुद्धमा झूटो आरोपहरू लगाए। तर ती प्रमाणहरू
एक अर्कामा मिल्दैन्थ्यो।
५७त्यसपछि केही मानिसहरू उठे, अनि येशूको
विरुद्धमा झूटो साक्षी दिए। तिनीहरूले भने, **५८**"हामीहरूले
यस मानिसले भनेका सुनेका छौं, 'मानिसहरूले बनाएको
मन्दिर म ध्वंस गरिदिनेछु। त्यसको तीन दिनमा, म
अर्को मन्दिर बनाइदिनेछु जुन मन्दिर मानिसहरूले बनाएको
हुँदैन।'" **५९**तर यी मानिसहरूले भनेका कुरामा पनि
कोही सहमत हुने भएनन्।
६०त्यसपछि प्रधान पूजाहारी सबै मानिसहरूको अघि
खड़ा भए, अनि येशूलाई भन्नलागे, "यी मानिसहरूले
तपाईंको विरुद्धमा धेरै बोले। आफ्नो विरुद्धमा आएको
यस्तो आरोपहरूको विरुद्धमा तपाईंको भन्नु पर्ने केही
छ? के यी मानिसहरूले साँचो कुराहरू गरिरहेका
छन्?" **६१**तर येशू चुप चाप बस्नु भयो। उहाँले कुनै
उत्तर दिनु भएन। प्रधान पूजाहारीले उहाँलाई फेरि अर्को
प्रश्न गरे: "के तपाईं परमधन्य परमेश्वरको पुत्र, ख्रीष्ट
नै हुनुहुन्छ?"
६२येशूले जवाफ दिनुभयो, "हो, म नै परमेश्वरको
पुत्र हुँ। तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई सर्वशक्तिमानको
दाहिने पट्टि बसेर स्वर्गको बादलसित आउँदै गरेको
देख्नेछौ।"
६३जब प्रधान पूजाहारीले यो कुरा सुने, उनी खूबै
रिसाए। उनले आफ्नो वस्त्र च्याते र भने, "हामीलाई
अब अरू धेरै गवाहीहरूको आवश्यकता छ र?
६४तिमीहरू सबैले यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा
गरेको सुन्यौ। तिमीहरूको के निर्णय छ?"
सबैले येशूलाई भूल ठहर गरे। अनि मार्नु पर्छ भने।
६५त्यहाँ भएका कतिजनाले येशूलाई थुके। तिनीहरूले
येशूको अनुहार छोपिदिए अनि उहाँलाई हिर्काए। तिनीहरूले
भने, " तपाईं अगमवक्ता हो भनेर हामीलाई देखाउनुहोस्।"
त्यसपछि पहरादारहरूले उहाँलाई लगे र कुटे।

येशूलाई चिन्छु भन्न पत्रुस डराए

(मत्ती २६:६९-७५; लूका २२:५६-६२; यूहन्ना १८:१५-१८, २५-२७)

६६त्यति बेला पत्रुस आँगनमा नै थियो। प्रधान
पूजाहारीको एकजना नोकर्नी केटी त्यहाँ आई। **६७**त्यसले
पत्रुसलाई आगो ताप्दै गरेको देखी। त्यो पत्रुसको
नजिकै आएर हेरी।
तब त्यो केटीले भनी, "नसरतको येशूसँग तिमी पनि
थियौ?"
६८तर पत्रुसले यसो भन्दै इन्कार गऱ्यो। त्यसले
भन्यो, "म जान्दिन अनि बुझ्दिन कि तिमीले के
भनिरहे छौ।" तब पत्रुस त्यो ठाउँ छोड़ेर आँगनको
प्रवेशद्वारतिर गए। त्यसबेला भाले बास्यो।
६९त्यो नोकर्नी केटीले उसलाई त्यहाँ देखी। फेरि
त्यस केटीले त्यहाँ उभिरहेकाहरूलाई सोधी, "यो मानिस
तिनीहरूमध्ये कै एकजना हो।" **७०**फेरि पत्रुसले यी
कुरा साँचो होइन भनेर भने।
केहीक्षण पछिनै, केही मानिसहरू जो त्यहाँ उभिरहेका
थिए, पत्रुसलाई भने, "हामी तिमीलाई ती मध्येहरूको
एकजना हो भनेर चिन्दछौं किनभने तिमी गालील बासी
हौ।"

७१त्यसपछि पत्रुसले धिक्कार्न लागे अनि उनले भने,
"तिमीहरूले जुन मानिसको बारेमा कुरा गर्दैछौ तिनलाई
म चिन्दिन परमेश्वरको नाममा शपथ खाँन्छु।"
७२अनि तुरन्तै, दोस्त्रोपल्ट भाले बास्यो। त्यसपछि
पत्रुसलाई येशूले भन्नु भएको अघिका कुराहरू सम्झन
थाले: "दुईपल्ट भाले बास्नु अघिसम्म तिमीले मलाई
चिन्दिन भनेर तीनपल्ट भन्ने छौ।" पत्रुस त्यसपछि खुबै
दुःखित भए अनि रून लागे।

पिलातस हाकीमद्वारा येशूप्रति प्रश्नहरू

*(मत्ती २७:१-२, ११-१४; लूका २३:१-५;
यूहन्ना १८:२८-३८)*

१५ एका बिहानै, मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदी बुढ़ा-
प्रधानहरू, शास्त्रीहरू र सबै यहूदी महासभाले
योजना बनाए। तिनीहरूले येशूलाई सांग्लोले बाँधे अनि
पिलातस कहाँ पुऱ्याए। तिनीहरूले येशूलाई पिलातसकहाँ
सुम्पिदिए।
२पिलातसले येशूलाई सोधे, "के तिमी नै यहूदीहरूको
राजा हौ?"
येशूले भन्नुभयो, "हो, त्यो सत्य हो।"
३मुख्य पूजाहारीहरूले उनी विरुद्ध अनेकौं अभियोग
लगाएका थिए। ४यसर्थ पिलातसले उनलाई फेरि
एक प्रश्न गरे। "के तिमी जवाफ दिन चाहँदैनौ? हेर
तिनीहरूमाथि कतिवटा अभियोगहरू लगाएका
छन्?"
५तर येशूले उत्तर दिनु भएन। यसर्थ पिलातस
एकदमै छक्क परे।

पिलातसद्वारा येशूलाई मुक्त गर्ने चेष्टा निष्फल

*(मत्ती २७:१५-३१; लूका २३:१३-२५;
यूहन्ना १८:३९-१९:१६)*

६प्रत्येक वर्ष निस्तार चाड़को समयमा कैदमा परेका
एकजनालाई हाकीमद्वारा जेलबाट मुक्त गरिन्थ्यो।
मानिसहरूले चाहेका कुनै पनि कैदीलाई उसले मुक्त
गरिदिन्छ। ७त्यसबेला बारब्बा नाउँ गरेका एकजना
विद्रोही पिलातस कैदमा थियो। त्यसले दङ्गामा एउटा
हत्या गरेको थियो। ८मानिसहरू कहाँ आए अनि
उहाँले सँधै गरे झैं एकजना कैदीलाई मुक्त गरिदिन
भनी आग्रह गरे।
९पिलातसले मानिसहरूलाई भने, "के तिमीहरूले
यहूदीको राजालाई मैले छोड़िदिएको चाहन्छौ?"
१०पिलातसले यसो भने किनभने मुख्य पूजाहारीहरूले
येशूलाई उनीकहाँ सुम्पिदिएको ईर्ष्याको कारणले हो
भनी जान्दथे। ११तर मुख्य पूजाहारीहरूले मानिसहरूलाई
येशूको सट्टामा बारब्बाको मुक्तिको माँग गर्नु भनी
उक्साए।
१२पिलातसले मानिसहरूलाई फेरि एकपल्ट सोधे,
"तब यो मानिसलाई के गर्नुपर्ने जसलाई तिमीहरू
यहूदीहरूका राजा भन्दछौ?"
१३मानिसहरू फेरि चिच्याए, "उसलाई क्रूसमा
टाँग्नुहोस्।"
१४पिलातसले तिनीहरूलाई भने, "किन? उसले के
त्यस्तो अपराध गरेको छ?"
तर मानिसहरू झन जोर जोरसँग कराउन लागे,
"उसलाई क्रूसमा टाँग्नुहोस्।"
१५पिलातसले मानिसहरूलाई खुशी तुल्याउन चाहन्थे,
यसर्थ उसले बारब्बालाई तिनीहरूको निम्ति छोड़िदियो।
अनि पिलातसले सिपाहीहरूलाई येशूलाई कोर्रा लगाउने
हुकूम दियो। तब पिलातसले येशूलाई क्रूसमा टाँग्नका
निम्ति सिपाहीहरूको हातमा जिम्मा दियो। १६पिलातसका
सिपाहीहरूले येशूलाई महल भित्र (जसलाई प्रेटोरियम
भनिन्छ) ल्याए। तिनीहरूले सबै रक्षकहरूलाई एकत्रित
गरे। १७सिपाहीहरूले येशूलाई बैजनी रंगको लुगा
लगाईदिए। अनि तिनीहरूले उहाँलाई लगाईदिनका निम्ति
काँढ़ाको मुकुट बनाए। १८त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई
भने, "यहूदीहरूका राजा हामी तपाईंलाई सलाम गर्छौं!"
१९तिनीहरूले उहाँलाई शिरमा कैयौं पटक लट्ठीले
हिर्काए। तिनीहरूले उहाँमाथि थुके, अनि घुँड़ा टेकेर
उनलाई दण्डवत् गरे। २०उहाँमाथि गिल्ला गरिसकेपछि
तिनीहरूले उहाँको बैजनी लुगाफाटा उतारिदिए, अनि
उहाँको आफ्नै लुगाफाटा लगाइदिए। तब तिनीहरूले
येशूलाई क्रूसमा झुण्ड्याउनलाई बाहिर ल्याए।

येशूलाई क्रूसमा झुण्ड्याएर मारियो

*(मत्ती २७:३२-४४; लूका २३:२६-४३;
यूहन्ना १९:१७-२७)*

२१कुरेनीका एकजना मानिस शहरतिर जाँदै थिए।
उनी आलेक्जेण्डर र रूफसको बाबु शिमोन थिए।
शिमोन आफ्नो खेतबाट फर्किरहेथ्यो। सिपाहीहरूले
शिमोनलाई येशूको क्रूस बोक्न जबरजस्ती गरे।
२२तिनीहरूले येशूलाई गलगथा भन्ने ठाउँमा पुऱ्याए।
(गलगथाको अर्थ हुन्छ: "खोपड़ीको स्थान")
२३गलगथामा सिपाहीहरूले येशूलाई दाखरस पिउन
वाद्य गरे। यो दाखरस मूर्र मिसाइएको थियो। तर
येशूले पिउनु भएन। २४तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा
काँटी ठोकेर टाँगि दिए। तब तिनीहरूले येशूका
वस्त्रहरू भाग पारे तिनीहरू मध्ये कसले के पाउने हो
भनी चिट्ठा गरे।
२५तिनीहरूले येशूलाई क्रूसमा टाँग्दा बिहानी पखको
नौ बजेको थियो। २६येशूको विरुद्धमा लगाइएको
आरोपहरूको लिखित सूचना क्रूसमा थियो। सूचना-पत्रमा
भनिएको थियो: **"यहूदीहरूका राजा।"** २७तिनीहरूले
दुइजना डाँकूहरूलाई पनि क्रूसमा टाँगेका थिए। तिनीहरू
एकजना येशूको दाहिनेपट्टि र अर्को देब्रेपट्टि थिए।

२८* २९ओहोर-दोहोर गर्ने मानिसहरू येशूलाई खिशी
गर्थे। तिनीहरू टाउको हल्लाउँदै भन्दथे, "तपाईं त्यही
मानिस होइनौ जसले मन्दिर भत्काएर तीन दिन भित्रै
बनाइदिन्छु भन्ने? ३०अब क्रूसबाट तल ओर्लनुहोस्
अनि आफैलाई बचाउनु हवस्।"
३१यस्तै प्रकारले मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले
येशूलाई गिज्याए। तिनीहरू एक-अर्कामा भनिरहेका
थिए, "उसले अरू मानिसहरूलाई बचायो। तर आफैलाई
बँचाउन सकेन। ३२यदि ऊ ख्रीष्ट, इस्राएलको राजा
हो भने, ऊ क्रूसबाट तल झरेर आओस जसद्वारा हामी
यसलाई देख्न सकौं अनि उसमा विश्वास गरौं।" ती
जसलाई उहाँसँगै क्रूसमा झुण्ड्याइयो तिनीहरूले पनि
उहाँको निन्दा गरे।

येशूको मृत्यु

*(मत्ती २७:४५-५६; लूका २३:४४-४९;
यूहन्ना १९:२८-३०)*

३३मध्यान्हको बेला सारा देशमा अन्धकार भयो।
अन्धकार तीनबजे सम्म लगातार रह्यो। ३४ठीक
तीनबजे येशू ठूलो स्वरमा चिच्याउनु भयो, "एलोई,
एलोई, लामा सबकथनी?" यसको अर्थ हो, "हे मेरा
परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन एक्लै
छोड्नुभयो?"
३५त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यो सुने।
तिनीहरूले भने, "सुन! उहाँले एलियालाई बोलाइरहनु
भएको छ।"
३६तुरून्तै एकजना मानिस दगुरेर गयो अनि एउटा
स्पन्ज लिएर आयो। त्यस मानिसले स्पन्जमा सिर्का
भर्‍यो अनि एउटा लट्ठीमा लगाएर उसले येशूलाई पिउन
दियो। त्यस मानिसले भन्यो, "अब हामी पर्खौं अनि
हेरौं एलिया आएर उहाँलाई क्रूसबाट तल ओराल्ने हुन्
कि होइनन्।"
३७तब येशू ठूलो स्वरले चिच्याउनु भयो अनि प्राण
त्याग्नुभयो। ३८जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा
टुप्पोदेखि फेदसम्म दुइ टुक्रा भएर आफै च्यातियो।
३९सिपाहीको अधिकारी जो येशूको अघि उभिएका
थिए उहाँ कसरी मर्नु भयो सो देखे अनि भने, "यो
मानिस निश्चयनै परमेश्वरको पुत्र हुन्!"
४०केही स्त्रीहरू केही पर उभिएर क्रूसतर्फ हेरिरहेका
थिए। तिनीहरूमध्ये मग्दलिनी मरियम, सलोमी, अनि
याकूब र यूसुफकी आमा मरियम पनि त्यहीं थिई।
(याकूब उसको कान्छो छोरो थियो) ४१ती स्त्रीहरू
तिनै थिए जसले गालीलसम्म येशूको साथ दिएका थिए
अनि उहाँको देखभाल गरेका थिए। अरू धेरै स्त्रीहरू
पनि त्यहाँ थिए। तिनीहरू पनि येशूसँगै यरूशलेम
आएका थिए।

येशू गाडिनु भयो

*(मत्ती २७:५७-६१; लूका २३:५०-५६;
यूहन्ना १९:३८-४२)*

४२यो दिनलाई तयारीको दिन भनिन्थ्यो। (जसको
अर्थ हो विश्राम दिनको अघिल्लो दिन) रात पर्दै थियो।
४३अरिमथियाको यूसुफ नाम गरेका एकजना मानिस
साहसपूर्वक पिलातस कहाँ गए अनि येशूको लाशको
लागि विन्ति गरे। यूसुफ यहूदी महासभाको एक
प्रभावशाली सदस्य थिए। मानिसहरूमध्ये तिनी नै
एकजना यस्ता मानिस थिए जसले परमेश्वरको राज्य
आउने बाटो हेर्दैथिए। ४४येशू अघिनै मरिसक्नु भयो
भन्ने सुनेर पिलातस छक्क परे। येशूलाई रक्षा गरिरहेको
सैनिक अधिकारीलाई तिनले बोलाए। पिलातसले येशू
अघिनै मरि सके भनी उसलाई सोधे। ४५अनि सैनिक
अधिकारीले पिलातसलाई येशू अघिनै मरिसकेको कुरा
सुनाए। यसकारण पिलातसले यूसुफलाई नै उहाँको
लाश लैजाने अनुमति दिए। ४६यूसुफले केही मलमलको
लुगा किनेका थिए। तिनले क्रूसबाट उहाँलाई ओहाले
अनि त्यो लुगामा उहाँलाई बेह्रे। त्यसपछि यूसुफले
चट्टान खोपेर बनाएको एउटा चिहानमा उहाँलाई राखे।
तब चिहानको द्वार बन्द गर्नलाई एउटा चट्टान उनले
पल्टाए। ४७मग्दलिनी मरियम, र यूसुफकी आमा
मरियमले त्यो स्थान देखे जहाँ येशूलाई पुरियो।

येशू मृत्युबाट बौरी उठेको समाचार

*(मत्ती २८:१-८; लूका २४:१-१२;
यूहन्ना २०:१-१०)*

१६ विश्राम दिनको अर्कोदिन, मग्दलिनी मरियम,
सलोमी र याकूबकी आमा मरियमले केही
सुगन्धित द्रव्यहरू किने। तिनीहरूले ती सुगन्धित द्रव्यहरू
येशूको शरीरमा लगाइदिन चाहन्थे। २हप्ताको पहिलो
दिनको बिहानै, तिनीहरू चिहानमा गइरहेका थिए।
यसबेलासम्म घाम झुल्केकै थिएन। ३ती स्त्रीहरू
एक-अर्कामा कुरा गर्दै थिए, "चिहानको ढोकामा त्यहाँ
एउटा ठूलो ढुंङ्गा छ। कसले त्यो ढुंङ्गा हाम्रो निम्ति
पल्टाइदेला?"
४जब स्त्रीहरूले देखे, तिनीहरूले ढुंङ्गा हटाइएको
पाए। त्यो ढुंङ्गा अति ठूलो थियो, तर ढोकाबाट
यसलाई पल्टाइएको थियो। ५तिनीहरू चिहान भित्र
गए। त्यहाँ तिनीहरूले एकजना सेतो वस्त्र लाएको
जवान मानिसलाई चिहानको दाहिने पट्टि बसिरहेको
देखे। ती स्त्रीहरू डराए। ६उसले भने, "डराउनु पर्दैन।
तिमीहरूले नासरतको येशूलाई, खोजिरहेछौ जसलाई
क्रूसमा टाँगेका थिए। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठ्नु भएको

पद २८ अनि धर्मशास्त्रको कुरा पूर्ण भयो, धर्मशास्त्र अनुसार उहाँलाई अपराधीहरूको साथमा राखिएको थियो।

छ! उहाँ यहाँ हुनुहुन्न। हेर, यहाँ त्यो स्थान छ जहाँ
उहाँलाई मृत्यु पछि राखिएको थियो। ७अब जाऊ अनि
उहाँका चेलाहरूलाई खबर गर। अनि पत्रुसलाई पनि
भनिदेऊ। तिनीहरूलाई भनिदेऊ, 'येशू गालील जानु
भइरहेकोछ। तिनीहरू पुग्नु भन्दा अघिनै उहाँ त्यहाँ
हुनुहुनेछ। उहाँले अघिबाटै तिमीहरूलाई भने भैं उहाँलाई
त्यहाँ देख्न पाउने छौ।'' ८ती स्त्रीहरू खुबै डराए अनि
अल्मलमा परे। तिनीहरूले चिहान छोड़े, अनि दगुरे।
डरको कारणले के घटना भएको थियो त्यस बारे
तिनीहरूले कसैलाई केही भनेनन्।

(प्रस्तुत पुस्तकमा मर्कूसको केही पुराना यूनानी प्रतिलिपीहरू यहाँ शेष हुन्छ।)

केही चेलाहरूले येशूलाई देख्छन्

(मत्ती २८:९-१०; यूहन्ना २०:११-१८; लूका २४:१३-३५)

९हप्ताहको पहिलो दिनमा येशू मृत्युबाट बौरी उठ्नु
भयो। उहाँ पहिले मरियम मग्दलिनीसित देखापर्नु भयो।
जसबाट उहाँले सात भूतहरू निकाल्नु भएको थियो।
१०जब उसले येशूलाई देखिन, तिनी गईन अनि उहाँका
चेलाहरूलाई भनिन्। उहाँका चेलाहरू उहाँका निम्ति
दुःखी भएर विलाप अनि रोइ-कराई गरिरहेका थिए।
११मरियमले येशू जीवित नै हुनुहुन्छ भनेर खबर गरिन
अनि उनीले उहाँलाई देखें भनी तिनीहरूलाई भनिन।
तर चेलाहरूले उनलाई विश्वास गरेनन्। १२त्यसपछि
ती दुइ बाहिर खेतमा हिंड़िरहेको बेला उहाँ तिनीहरूकहाँ
अघि अर्को रूपमा देखा पर्नुभयो। तर उहाँलाई मारिनु
अघिको समयको जस्तो देखिनुहुन्थेन। १३ती चेलाहरू
फर्केर गए, अनि अरू चेलाहरूलाई यी कुराहरू वर्णन
गरे। तर तिनीहरूले पनि विश्वास गरेनन्।

येशूले प्रेरितहरूसंग कुराकानी गर्नु भयो

(मत्ती २८:१६-२०; लूका २४:३६-४९; यूहन्ना २०:१९-२३, प्रेरित १:६-८)

१४त्यसपछि आफ्ना एघारजना चेलाहरूको अघि
देखापर्नु भयो जब तिनीहरू खाँदैथिए। येशूले तिनीहरूमा
विश्वास कम भएकोमा अनि जसले उहाँलाई बौरी
उठेको देखेर दिएको समाचारमा विश्वास नगरेकोमा
तिनीहरूलाई हप्काउनु भयो।
१५येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "सारा संसारको
हरेक स्थानमा जाऊ र प्रत्येकलाई सुसमाचार प्रचार
गर। १६जसले विश्वास गर्छ अनि बप्तिस्मा लिन्छ त्यो
बाँच्ने छ। तर जसले विश्वासै गर्दैन भने दोषी हुनेछ।
१७अनि विश्वास गर्ने मानिसहरूले प्रमाणका निम्ति यी
कुराहरू गर्नेछन्। तिनीहरूले भूतहरू मेरो नाउँमा
भगाउने छन्। तिनीहरूले कहिल्यै नसिकेका भाषाहरू
बोल्नेछन्।
१८"तिनीहरूले यदि सर्पहरू समाते पनि तिनीहरूलाई
त्यसको विष लाग्नेछैन। यदि तिनीहरूले घातक विष
पिए पनि तिनीहरूलाई कुनै हानि हुनेछैन। यदि तिनीहरूले
आफ्ना हात रोगीहरू माथि राखे भने तिनीहरू निको
हुनेछन्।"

येशूको स्वर्गारोहण

(लूका २४:५०-५३; प्रेरित १:९-११)

१९यी सबै तिनीहरूसित बोलिसक्नु भएपछि प्रभु
येशूलाई स्वर्गतिर लगियो। त्यहाँ येशू परमेश्वरको
दाहिनेपट्टि बस्नु भयो।
२०चेलाहरू पृथ्वीको सबै कुनामा गए, अनि सुसमाचार
प्रचार गरे। अनि प्रभुले तिनीहरूलाई सहायता गर्नुभयो
अनि आश्चर्यकर्म गर्ने शक्ति चेलाहरूलाई दिइएकाले
सुसमाचारको प्रमाण भयो।